

Šį puslapį išvertė mašininio vertimo programa [Nuoroda]. Mašiniuose vertimuose gali būti klaidų, tekstas gali būti nevisiškai aiškus ir tikslus. Ombudsmenas neprisiima atsakomybės už jokių neatitikimų. Patikimiausią ir teisiškai tikslią informaciją rasite originale anglų kalba, kurio nuoroda pateikta pirmiau. Daugiau informacijos rasite mūsų kalbų ir vertimo politikoje [Nuoroda].

Sprendimas byloje 3643/2005/(GK)WP - Galimybė visuomenei susipažinti su Europos Parlamento nariams mokamomis išmokomis

Sprendimas

Byla 3643/2005/(GK)WP - **Atidaryta** 04/01/2006 - **Rekomendacijos** 24/09/2007 -

Sprendimas 14/07/2008

Maltos žurnalistas kreipėsi dėl galimybės susipažinti su išsamiais visų Parlamento išmokų penkiems Maltai atstovaujantiems Europos Parlamento nariams duomenimis. Parlamentas nagrinėjo šį prašymą pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais, tačiau atmetė jį nurodydamas duomenų apsaugos motyvą, tvirtindamas, kad atitinkamuose dokumentuose buvo asmens duomenų, kuriems taikomas Reglamentas Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijoms institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis. Žurnalistas apskundė šį sprendimą ombudsmenui, tvirtindamas, kad mokesčių mokėtojai turi teisę žinoti, kaip Europos Parlamento nariai leidžia viešąsias lėšas.

Savo nuomonėje dėl skundo Parlamentas patvirtino savo poziciją. Jis taip pat tvirtino, kad visuomenės domėjimasis tinkamu Europos lėšų naudojimu buvo užtikrinamas Biudžeto kontrolės komiteto ir Audito Rūmų atliekamais veiksmingais auditais.

Ombudsmeno tarnybų tyrimas parodė, kad skundo pareiškėjo prašymas buvo susijęs su keturių rūšių išmokomis, įrašytomis skirtingose duomenų bazėse, t. y.: i) išmokomis, skirtomis bendrosioms išlaidoms kompensuoti, ii) Europos Parlamento narių padėjėjų išmokomis, iii) kelionių išmokomis ir iv) dienpinigių išmokomis, kurios išmokamos Europos Parlamento nariams už Parlamentui išdirbtas dienas.

Atsižvelgęs į tai, kad šioje byloje reikėjo suderinti atvirumą ir teisę į privatumą, ombudsmenas konsultavosi su Europos duomenų apsaugos kontrolieriumi, kuris laikėsi nuomonės, kad visuomenė turėjo teisę būti informuota apie Europos Parlamento narių elgesį. Jo manymu, akivaizdu, kad su Europos Parlamento nariais susiję duomenys turėjo būti atskleisti. Tačiau siekiant apsaugoti Europos Parlamento narių padėjėjų teisėtus interesus dėl su jais susijusių

duomenų buvo būtinos išimtys.

Ombudsmenas padarė išvadą, kad Parlamento atsisakymas suteikti skundo pareiškėjui leidimą pasinaudoti atitinkamais duomenimis yra netinkamo administravimo atvejis. Rekomendacijos projekte jis prašė Parlamentą atskleisti prašomą informaciją.

Atsakydamas Parlamentas pranešė, kad bendrą informaciją apie išmokas Europos Parlamento nariams jis paskelbs savo interneto svetainėje, ir užsiminė apie galimybę pakartotinai įvertinti padėtį 2009 m. Tačiau Parlamentas atsisakė suteikti informacijos apie skundo pareiškėjo prašomus konkrečius duomenis.

Ombudsmenas pasidžiaugė, kad Parlamentas pripažino, jog atviros ir demokratinės visuomenės nariai turi teisę būti informuojami apie Europos Parlamento nariams patikėtas viešas lėšas. Jis pritarė Parlamento politinei iniciatyvai savo interneto svetainėje skelbti informaciją apie įvairias išmokas, kurias Europos Parlamento nariai turi teisę gauti. Ombudsmenas taip pat atkreipė dėmesį į Parlamento pareiškimą, kad padėtis turi būti pakartotinai įvertinta 2009 m., ir, atsižvelgdamas į tai, kad šis pareiškimas reiškia Parlamento įsipareigojimą ateityje patikrinti Europos Parlamento nariams mokamų išmokų skaidrumą, taip pat tam pritarė. Tačiau ombudsmenas apgailestavo dėl to, kad Parlamentas argumentavo savo atsisakymą visiškai priimti jo rekomendacijos projektą, remdamasis teisiniu reglamentu Nr. 1049/2001 ir Nr. 45/2001 aiškinimu, kuris susilpnina skaidrumo principą ir kurį Pirmosios instancijos teismas atmetė.

Apibendrindamas ombudsmenas patvirtino, kad, atsižvelgiant į daugumą bylos aplinkybių, tai yra netinkamo administravimo atvejis. Baigdamas bylą, jis pareiškė kritinę pastabą.

Strasbūras, 2008 m. liepos 14 d.
Gerbiamas V.,

2005 m. lapkričio 24 d. pateikėte skundą Europos ombudsmenui dėl to, kad Europos Parlamentas atmetė Jūsų prašymą leisti susipažinti su duomenimis, išsamiais Parlamento nariams iš Maltos mokamomis išmokomis.

2006 m. sausio 4 d. perdaviau skundą Parlamento pirmininkui. Parlamentas pateikė savo nuomonę 2006 m. kovo 15 d. 2006 m. kovo 23 d. persiunčiau jį su kvietimu pateikti pastabas, jei pageidaujate, iki 2006 m. balandžio 30 d. Iki tos dienos pastabų iš jūsų negauta.

2006 m. rugpjūčio 9 d. informavau, kad Jūsų byla perduota kitam teisininkui.

2006 m. rugsėjo 28 d. paprašiau Parlamento leisti mano tarnyboms susipažinti su jūsų skunde nurodytais dokumentais ar informacija. Apie tai jums buvo pranešta tą pačią dieną.

2006 m. gruodžio 14 d. mano tarnybos atliko trijų duomenų bazių, kuriose saugomi duomenys, prie kurių prašėte leisti susipažinti, patikrinimą.

2007 m. sausio 10 d. nusiunčiau Jums ir Parlamentui šio patikrinimo ataskaitos kopiją ir pakviečiau Jus pateikti pastabas, kurias atsiuntėte 2007 m. sausio 15 d.

2007 m. balandžio 24 d. raštu kreipiausi į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną dėl Jūsų skunde iškeltų duomenų apsaugos klausimų. Apie tai informavau jus ir Parlamentą tą pačią dieną.

2007 m. birželio 4 d. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas atsiuntė atsakymą. 2007 m. birželio 13 d. perdaviau jį Parlamentui su kvietimu pateikti pastabas. Apie tai jus informavau tą pačią dieną.

2007 m. liepos 19 d. Parlamentas pateikė savo pastabas. 2007 m. rugpjūčio 3 d. juos Jums persiunčiau su kvietimu pateikti pastabas, kurį Jūs išsiuntėte 2007 m. rugpjūčio 9 d.

2007 m. rugsėjo 24 d. nusiunčiau Parlamentui rekomendacijos projektą ir paprašiau jo persvarstyti jūsų paraišką dėl galimybės susipažinti su minėtais duomenimis. Parlamento buvo paprašyta iki 2007 m. gruodžio 31 d. pateikti išsamią nuomonę. Apie tai jus informavau tą pačią dieną.

2007 m. gruodžio 18 d. Parlamentas paprašė pratęsti savo išsamios nuomonės pateikimo terminą iki 2008 m. vasario 29 d., nurodydamas, kad jo biuras atliko tam tikrus tyrimus, siekdamas pateikti išsamų ir išsamų atsakymą į mano pasiūlymą. 2008 m. gruodžio 20 d. patenkinau prašomą pratęsimą ir apie tai jus informavau.

2008 m. vasario 29 d. Parlamentas išsiuntė išsamią nuomonę dėl mano rekomendacijos projekto. Išsamią Parlamento nuomonę gavau 2008 m. kovo 7 d. ir tą pačią dieną persiunčiau Jums, ragindamas, jei pageidaujate, iki 2008 m. balandžio 30 d. pateikti pastabas.

2008 m. balandžio 28 d. elektroniniu paštu Jūs paprašėte pratęsti šį terminą. Pratęsiau terminą iki 2008 m. gegužės 31 d. 2008 m. gegužės 31 d. pateikėte savo pastabas.

Dabar rašau, kad praneščiau jums atliktų tyrimų rezultatus.

DĖL SKUNDO

Pagrindiniai faktai

Skundo pateikėjas yra žurnalistas, dirbantis Maltos savaitraštyje „MaltaToday“. 2005 m. rugpjūčio mėn. jis paprašė Europos Parlamento leisti susipažinti su penkių Maltos narių (toliau – EP nariai) paskelbtomis sąskaitomis. Apsikeitęs elektroniniu paštu su Parlamento registru ir patikslinęs, kad jo prašymas susijęs su duomenimis, išsamiais Parlamento mokėjimais minėtiems Parlamento nariams, skundo pateikėjas pateikė oficialų prašymą leisti susipažinti su dokumentais pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (1) (toliau – Reglamentas Nr. 1049/2001). 2005 m. rugsėjo 15 d. Parlamentas atmetė šį prašymą teigdamas, kad minėtuose dokumentuose buvo informacijos, kuri laikoma asmens duomenimis

pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (2) (toliau – Reglamentas Nr. 45/2001) 2 straipsnį. Parlamento nuomone, aptariamų dokumentų atskleidimas turėjo būti atmestas, nes tai pažeistų trečiosios šalies privatumo interesus, kaip tai suprantama pagal Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą.

Kartotinėje paraiškoje dėl galimybės susipažinti su dokumentais skundo pateikėjas iš esmės teigė, kad dokumentų atskleidimas nekenkia suinteresuotųjų asmenų privačių interesų apsaugai ir kad jų paskelbimas atitinka viešąjį interesą, nes Parlamento nariai turi būti atviri savo rinkėjams.

2005 m. spalio 13 d. sprendime dėl kartotinės paraiškos Parlamentas paaiškino, kad prašymas leisti susipažinti su dokumentais buvo susijęs su įvairių asmenų, t. y. Parlamento narių ir Parlamento narių padėjėjų, finansiniais reikalais. Tokių duomenų tvarkymas buvo būtinas Parlamento finansų valdymui, taigi ir viešojo intereso užduočiai atlikti pagal Reglamento 45/2001 5 straipsnio a punktą. Tačiau šios informacijos teikimas visuomenei viršijo tai, kas buvo būtina patikimam Parlamento administracijos veikimui užtikrinti. Todėl tokios informacijos teikimas nebuvo įtrauktas į Reglamento 45/2001 5 straipsnio a punktą. Parlamentas pridūrė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalyje numatytos bendrojo galimybės susipažinti su dokumentais principo išimtys yra privalomos, todėl jis privalo atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais, jei mano, kad dokumentų atskleidimas pakenktų ten nurodytiems interesams. Dėl skundo pateikėjo argumento, susijusio su viešosios kontrolės poreikiu, Parlamentas teigė, kad tinkamas viešųjų lėšų panaudojimas buvo užtikrintas atliekant atitinkamus vidaus ir išorės patikrinimus. Pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 74 straipsnį Parlamento narių gaunamos išmokos buvo tikrinamos vykdant biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą. Biudžeto kontrolės komitetas ir Audito Rūmai visuomenės vardu užtikrina taikytinų taisyklių laikymąsi.

Parlamentas taip pat teigė, kad Parlamento darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog EP nariai neturi teisės susipažinti su kitų EP narių asmens dokumentais ir sąskaitomis. Kadangi Parlamento nariams net buvo atsisakyta suteikti tokią galimybę, buvo dar daugiau priežasčių, dėl kurių ji turėtų būti nesuteikiama asmenims iš ne Parlamento narių.

Be to, Parlamentas pažymėjo, kad Reglamentu Nr. 1049/2001 institucijos jokių būdu neįpareigojamos parengti dokumentų, kuriais būtų galima atsakyti į paraišką. Kai prašoma informacija nebuvo pateikta viename ar keliuose esamuose dokumentuose, bet apėmė duomenų bazės duomenų palyginimą, paraiška peržengė reglamento taikymo sritį. Duomenų bazės iš tikrųjų buvo ne dokumentų rinkiniai, o nuolat besikeičiantys duomenų rinkiniai. Tai taikoma informacijai, kurios prašė skundo pateikėjas, nes ši informacija buvo įtraukta į apskaitos duomenų valdymo sistemą, o ne į vieną dokumentą. Todėl jo prašymas *stricto sensu* nepatenka į Reglamento 1049/2001 taikymo sritį. Tačiau Parlamentas pridūrė, kad, laikydamasis savo skaidrumo politikos, jis išnagrinėjo prašymą atsižvelgdamas į reglamento nuostatas.

Remdamasis šiais argumentais, Parlamentas atmetė skundo pateikėjo prašymą.

Skundas ombudsmenui

Skunde Europos ombudsmenui skundo pateikėjas teigė, kad Europos Parlamento narys buvo viešasis asmuo, kuriam mokėjo ir nacionalinės vyriausybės, ir Europos lėšos, taigi netiesiogiai – Europos mokesčių mokėtojai. Todėl mokesčių mokėtojai turėtų turėti teisę tikrinti, kaip naudojami jų įnašai, suteikiant prieigą prie Parlamento narių sąskaitų. Jis taip pat manė, kad nacionalinis laikraštis apie šiuos klausimus informuoja Maltos mokesčių mokėtojus. Jis nurodė ES sutarties 6 straipsnį ir Pagrindinių teisių chartiją. Skundo pateikėjas pabrėžė, kad atvirumas sustiprina demokratijos ir pagrindinių teisių principus ir padėjo Sąjungos piliečiams dalyvauti ES reikaluose.

Iš esmės skundo pateikėjas teigė, kad Parlamentas neteisėtai atsisakė suteikti jam galimybę susipažinti su duomenimis, susijusiais su EP nariams Maltoje suteiktomis išmokomis. Jis teigė, kad jam turėtų būti suteikta tokia prieiga. Skundo pateikėjas nurodė, kad duomenyse turėtų būti nurodytos sumos, kurias Parlamento nariai gavo iš Parlamento, taip pat tai, kaip šios sumos buvo panaudotos jų biurų veiklai ir jų pensijoms pagal Parlamento pensijų sistemą finansuoti.

TYRIMAS

Tyrimo apimtis

Ombudsmenas paprašė Parlamento pateikti nuomonę dėl skundo pateikėjo kaltinimų ir reikalavimų.

Tačiau jis nurodė, kad jo tyrimo apimtis buvo apribota dokumentais ar informacija, turėta tuo metu, kai Parlamentas atmetė skundo pateikėjo kartotinę paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

Parlamento nuomonė

Savo nuomonėje Parlamentas pirmiausia priminė informaciją, kurią jis pateikė skundo pateikėjui per pirmuosius ryšius su Parlamento registru: Registras pranešė skundo pateikėjui, kad neskelbiamos ataskaitos. Ji apibūdino sistemą, kuri šiuo metu egzistuoja nesant Europos Parlamento narių statuto. Jis atkreipė dėmesį į tai, kad tai yra mišri sistema, pagrįsta nacionalinių valdžios institucijų mokamais Parlamento narių atlyginimais ir „*įvairiomis sekretoriato išmokomis, kelionės išlaidų kompensavimu ir kt.*“, kurias Parlamentas mokėjo iš savo biudžeto. Tada skundo pateikėjas gavo taisyklių, reglamentuojančių sekretoriato išmokas ir kelionės išlaidų kompensavimą, kopiją.

Pasikeitus elektroniniais laiškais, registras informavo skundo pateikėją, kad informacija, susijusi su Parlamento nariams atliktais mokėjimais, įtraukta į duomenų bazę. Informacija buvo surinkta tik apskaitos tikslais ir nebuvo nei paskelbta, nei platinama, išskyrus audito įstaigoms ar institucijoms, numatytoms atitinkamose taisyklėse.

Be taisyklių, susijusių su išmokomis, Parlamentas skundo pateikėjui pateikė bendrą sumą, susijusią su Parlamento nariams išmokėtomis sekretoriato ir kitomis išmokomis. Vis dėlto, Parlamento teigimu, skundo pateikėjas iš tikrųjų norėjo gauti už kiekvieną pašalpą gautų sumų (pavyzdžiui, padėjėjams faktiškai mokamų atlyginimų) paskirstymą kiekvienam Parlamento nariui ir išsamią informaciją apie su Parlamento narių veikla susijusias keliones. Parlamentas teigė, kad jis ir toliau laikosi nuomonės, jog išsamiam šių skaičių suskirstymui taikomas

Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktas, nes šie apskaitos dokumentai buvo susiję ne tik su EP nariais, bet ir su trečiosiomis šalimis, pavyzdžiui, padėjėjais, kurių santykiai su EP nariais buvo reglamentuojami sutartimi pagal privatinę teisę. Parlamentas teigė, kad jam neleidžiama kištis į šiuos santykius ir jis apsiribojo apskaitininko vaidmeniu.

Dėl skundo pateikėjo argumento, kad Maltos Parlamento narius turėtų kontroliuoti Maltos mokesčių mokėtojai, Parlamentas teigė, kad Europos Parlamento nariams buvo taikomi specialūs patikrinimai, kuriuos atliko institucijos, atsakingos už tai, kad įsitikintų, ar jų finansų valdymas atitinka galiojančias taisykles. Viešą tinkamo Europos viešųjų lėšų panaudojimo kontrolę užtikrino Biudžeto kontrolės komiteto ir Audito Rūmų atliktas veiksmingas auditas. Pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 74 straipsnį EP narių išmokos buvo tikrinamos vykdant biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą.

Be to, Parlamentas priminė, kad Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog EP nariai neturi galimybės susipažinti su kitų EP narių asmens bylomis ir sąskaitomis. Kadangi tokia galimybė nebuvo suteikta kitiems EP nariams, Parlamentas teigė, kad *a fortiori* jis buvo uždraustas asmenims iš ne Parlamento narių, pvz., skundo pateikėjui.

Parlamentas pridūrė, kad skundo pateikėjas taip pat galėjo turėti tiesioginę prieigą internetu prie kiekvieno iš penkių EP narių iš Maltos „Finansinių interesų deklaracijos“.

Skundo pateikėjo pastabos

Iš skundo pateikėjo pastabų negauta.

Ombudsmeno susipažinimas su byla

Remdamasis iki to laiko gauta informacija, ombudsmenas pradėjo pirminį skundo vertinimą. Jis pažymėjo, kad nors buvo galima teigti, jog skundo pateikėjo prašymas buvo susijęs su galimybe susipažinti su informacija, o ne su galimybe susipažinti su dokumentais, tiek skundo pateikėjas, tiek Parlamentas savo argumentus grindė Reglamentu (EB) Nr. 1049/2001.

Tačiau iš Parlamento argumentų Ombudsmenui dar nebuvo visiškai aišku, su kokiais dokumentais ar informacija susijęs skundas.

Todėl ombudsmenas, vadovaudamasis Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 2 dalimi, nusprendė prašyti Parlamento suteikti savo tarnyboms galimybę susipažinti su šiais dokumentais ar informacija.

2006 m. gruodžio 14 d. Parlamento Finansų generalinio direktorato Parlamento narių išmokų skyriaus vadovas C. gavo ombudsmeno atstovus. Jis paaiškino, kad Parlamento nariams skiriamos keturių skirtingų rūšių išmokos, kurias tvarko jo skyrius, t. y. i) išmoka bendrosioms išlaidoms padengti, ii) išmoka Parlamento narių padėjėjų išlaidoms kompensuoti, iii) kelionės išmokos ir iv) vadinamieji dienpinigiai. Jis nurodė, kad su šiomis išmokomis susiję duomenys registruojami trijose duomenų bazėse, t. y. a) duomenų bazėje **INDE** bendrųjų išlaidų srityje, b) duomenų bazėje **CID**, susijusioje su Parlamento narių padėjėjų išlaidų kompensavimu, ir c) duomenų bazėje **MIME** dėl kelionės ir dienpinigių.

Kaip pavyzdį ir konfidencialiai C. parodė ombudsmeno atstovams atspausdintus šių trijų

duomenų bazių ištraukų, skirtų atskiriems EP nariams, išrašus.

a) Iš atspausdintų duomenų bazės **INDE** matyti atitinkamo Parlamento nario vardas ir pavardė, bendra suma, kurią jis gavo kaip bendroms išlaidoms kompensuoti skirta išmoka, įmokų į EP narių pensijų sistemą suma, kurią reikia išskaičiuoti iš išmokos, ir EP nario banko sąskaitos duomenys. C. paaiškino, kad išmoka buvo mokama kaip vienkartinė išmoka, kuri visiems EP nariams buvo vienoda, tačiau atskaitytinų pensijų įmokų suma skiriasi priklausomai nuo atskirų veiksmų (pvz., amžiaus ir pasirinktos sistemos) ir, žinoma, lygi nuliui EP nariams, kurie nedalyvavo EP narių pensijų sistemoje. Jis nurodė, kad Parlamento *Socialinių teisių* skyrius yra atsakingas už šių sumų nustatymą.

Atsakydamas į Ombudsmeno atstovų klausimą, ar vienkartinė suma buvo paskelbta viešai, C. nurodė, kad ji nėra vieša, tačiau kai kurios žiniasklaidos priemonės paskelbė 2005 m. nustatytą sumą.

b) Iš duomenų bazės **CID** spaudinių matyti, kokią sumą atitinkamas Parlamento narys kiekvieną mėnesį prašė sumokėti savo padėjėjams. Be EP nario pavardės, spaudiniuose buvo nurodyti padėjėjų vardai ir pavardės bei sumos, gautos pagal sutartis su EP nariu. Kitais atvejais vietoj padėjėjų pavardžių buvo nurodytas įmonės pavadinimas. C. paaiškino, kad sutartys, kurias EP nariai sudarė su savo padėjėjais, nebūtinai yra darbo sutartys, bet gali būti ir paslaugų sutartys. Jis paaiškino, kad pagal šią išmoką Parlamento narių padėjėjams mokamos sumos skyrėsi ir joms buvo taikoma fiksuota viršutinė riba. Spaudiniuose už kiekvieną mėnesį nurodytas didžiausias skaičius ir per tą laikotarpį naudota jo dalis, taip pat nepanaudota suma. C. paaiškino, kad kiekvieno mėnesio nepanaudotas biudžetas gali būti panaudotas bet kuriuo metu iki metų pabaigos, kai jis pasibaigs. Jis taip pat paaiškino, kad padėjėjų darbo užmokesčio įrodymas yra pastarųjų sutartis su EP nariu ir jų socialinio draudimo įrodymas. Jis taip pat pareiškė, kad jo skyrius negavo padėjėjų atlyginimų lapelių.

Atsakydamas į klausimą, ar būtų galima pateikti duomenų bazės ištraukas, kuriose neatskleidžiami padėjėjų vardai, C. nurodė, kad tai nėra standartinė operacija, bet ji gali būti atliekama naudojant filtrus arba užklauso priemonę, kaip antai *Business Objects*.

C) C. taip pat paaiškino, kad iš duomenų bazės **MIME** spaudinių matyti, pirma, išmoka, mokama už Parlamento narių keliones tarp jų kilmės vietos ir darbo vietų, t. y. Briuselio ir Strasbūro. Jis nurodė, kad ši išmoka mokama kaip vienkartinė išmoka, apskaičiuota atsižvelgiant į atitinkamą nuvažiuotą atstumą ir pasirinktą transporto priemonę. Vienkartinė išmoka taip pat būtų kompensuojama, jei faktinės kelionės išlaidos būtų mažesnės. Tačiau EP nariai turėjo pateikti įlaipinimo talonus, kad jiems būtų atlyginta už keliones lėktuvu. Antra, iš duomenų bazės matyti Parlamento nario dienpinigiai, kurie skiriami už Parlamento darbo dienas. C. paaiškino, kad ši išmoka skiriama remiantis sąrašais, kuriuos Parlamento nariai pasirašė, pavyzdžiui, dalyvaudami komitetuose, kurių nariais jie buvo. Išmokos dydis buvo vienodas kiekvienam EP nariui. Trečia, duomenų bazėje nurodytos kitos kelionės išlaidos, kurios, C. teigimu, buvo kompensuotos remiantis faktiškai patirtų išlaidų įrodymu. Ombudsmeno atstovams pateiktame pavyzdyje buvo nurodytos šios antraštės: kelionės lėktuvu, *frais narai* (įvairios išlaidos), viešbučio išlaidos ir taksi mokesčiai. Detalesniame spaudinyje buvo nurodytos

kelionės datos ir vietas, taip pat naudotas ryšys. Kalbant apie dienpinigius, išsamesnėje spaudoje buvo nurodytas komiteto, kuriame dalyvavo, vardas ir pavardė.

C. paaiškino, kad duomenų bazėje taip pat pateikta daugiau informacijos apie tokias antraštes, kaip *frais narai*. Jis patvirtino, kad šioje duomenų bazėje nėra duomenų apie trečiąsias šalis. Pavyzdžiui, padėjėjų kelionės išlaidos negalėjo būti kompensuojamos iš šios išmokos.

Atsakydamas į Ombudsmeno atstovų klausimą dėl to, ar Parlamentas, be šių išmokų ir pensijų, Europos Parlamento nariams mokėjo bet kokias kitas išmokas, C. pareiškė, kad taip nėra jo lygmeniu, bet kad *Socialinių teisių* skyrius taip pat apmokėjo medicininės išlaidas, taip pat kalbos ir kompiuterių kursus. Be to, kitų generalinių direktoratų avansinių sąskaitų pareigūnai tam tikrais atvejais galėtų turėti teisę atlikti išankstinius mokėjimus EP nariams per savo komandiruotes į užsienį. Tačiau vėliau juos turės patikrinti ir patvirtinti C. skyrius.

Skundo pateikėjui ir Parlamentui buvo nusiųsta patikrinimo ataskaita.

Skundo pateikėjo pastabos

Komentuodamas patikrinimo ataskaitą, skundo pateikėjas patvirtino, kad jo prašymas leisti susipažinti su dokumentais buvo susijęs su keturių rūšių leidimais, užregistruotais trijose duomenų bazėse, kurias patikrino Ombudsmeno atstovai. Jis pakartojo savo nuomonę, kad duomenų bazėse esanti informacija turėtų būti skelbiama viešai, nes Europos mokesčių mokėtojai turėjo teisę kontroliuoti, kaip naudojami jų įnašai. Be to, Maltos Parlamento nariai buvo atskaitingi Maltos rinkėjams už tai, kaip jie panaudojo lėšas, gautas iš Europos biudžeto, vykdydami savo pareigas.

Skundo pateikėjas taip pat pabrėžė, kad, kaip pažymėjo C., buvo galima pateikti išsamią informaciją apie EP narių mokėjimus jų padėjėjams neatskleidžiant pastarųjų pavardžių. Toks veiksmas leistų atskleisti prašomą informaciją nepažeidžiant Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkto. Jis teigė, kad, atsižvelgiant į tai, kad trijose duomenų bazėse esanti išsami informacija gali būti skelbiama viešai nepaskelbus trečiųjų šalių pavardžių, prašymas leisti susipažinti su dokumentais neviršija Reglamento 1049/2001 taikymo srities.

Skundo pateikėjas paprašė Ombudsmeno apsvastyti, ar prašomos informacijos atskleidimas galėtų pakenkti atitinkamų asmenų privatumo ar neliečiamumo apsaugai, ir išsiaiškinti, ar tai keltų realų didelės žalos jų saugomiems interesams pavojų.

Skundo pateikėjas pridūrė, kad jei dokumento dalys neprieinamos, likusi dokumento dalis turėtų būti atskleista.

Ombudsmeno konsultacijos su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu

Ombudsmeno svarstymai

Atidžiai išanalizavęs informaciją, kurią jam pateikė skundo pateikėjas ir Parlamentas, Ombudsmenas nusprendė, kad šiuo atveju paliekama erdvės skirtingoms nuomonėms dėl teisingo duomenų apsaugos taisyklių aiškinimo ir taikymo. Konkrečiau kalbant, jame reikalaujama, kad būtų užtikrinta atvirumo ir teisės į privatumą pusiausvyra; tokią padėtį Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas (EDAPP) aptarė savo informaciniame dokumente dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais ir duomenų apsaugos (3).

Todėl ombudsmenas nusprendė dėl šio atvejo konsultuotis su EDAPP pagal EDAPP ir Ombudsmeno susitarimo memorandumą C ir D dalis (4). Todėl Ombudsmenas paprašė EDAPP pateikti savo nuomonę dėl to, ar ir, jei taip, koku mastu galima atskleisti skundo pateikėjo prašomus duomenis.

Visų pirma Ombudsmenas pažymėjo, kad Parlamentą teigė, jog tam tikrų dokumentų negalima skelbti, nes juose yra trečiųjų asmenų asmens duomenų, ypač EP narių padėjėjų pavardžių. Tačiau neatrodė, kad Parlamentas apsvaustė galimybę leisti iš dalies susipažinti su tokiais duomenimis, pavyzdžiui, išbraukdamas padėjėjų pavardes. Kalbant apie mokėjimus padėjėjams, taip pat paaiškėjo, kad tokie mokėjimai, kurie atliekami kiekvieną mėnesį atitinkamo Parlamento nario vardu, skiriasi iki tam tikros fiksuotos viršutinės ribos. Ombudsmeno atstovams buvo pranešta, kad kiekvieno mėnesio nepanaudotas šios išmokos biudžetas gali būti panaudotas bet kuriuo metu iki metų pabaigos, kai baigsis jos galiojimas. Todėl būtų galima paklausti, ar nebūtų įmanoma suteikti prieigos bent prie tam tikrų suvestinių duomenų, pvz., informacijos, ar ir koku mastu EP nariai išnaudojo savo atitinkamų metų biudžetą pagal šią išmoką. Be to, tiek, kiek tai susiję su pačiais Parlamento nariais, Parlamentas, atrodo, nesvarstė, ar tuo atveju, jei aptariamuose dokumentuose būtų neskelbtinų duomenų apie EP narius, prašyti jų pateikti nuomonę dėl galimo duomenų atskleidimo pasekmių.

EDAPP atsakymas

Savo atsakyme EDAPP priminė, kad savo informaciniame dokumente jis išsamiai aptarė atvejus, kai institucija priima sprendimą dėl prašymo leisti visuomenei susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų. Tokiais atvejais EDAPP teigė, kad institucija turėjo atsižvelgti į esminį teisės susipažinti su duomenimis ir teisės į duomenų apsaugą pobūdį. Tai lėmė subalansuotą požiūrį. Tačiau gana dažnai nebuvo aišku, ar tam tikromis aplinkybėmis turi būti suteikta galimybė visuomenei susipažinti su asmens duomenimis.

Atsižvelgdamas į tai, EDAPP pateikė keletą pastabų dėl nagrinėjamos bylos.

Pirma, jis nurodė, kad reikia atsižvelgti į tai, kad byla visų pirma buvo susijusi su Parlamento narių asmens duomenimis. Nors EP nario pozicija nereiškia, kad asmenims, užimantiems tokias pareigas, neturėtų būti taikoma jų privatumo apsauga, skaidrioje ir demokratinėje visuomenėje reikia iš esmės atsižvelgti į tai, kad visuomenė turi teisę būti informuota apie savo elgesį. EP nariai turėjo žinoti apie šį viešąjį interesą. Šiuo atveju tai buvo dar akivaizdžiau, nes jis buvo susijęs su Europos Parlamento nariams patikėtomis viešųjų lėšų išlaidomis. EDAPP nurodė, kad sujungtose bylose *Österreichischer Rundfunk ir kt.* (5) *sujungtose bylose C-465/00, C-138/01 ir C-139/01* Teisingumo Teismas aiškiai pripažino tikslą kontroliuoti tinkamą viešųjų lėšų naudojimą kaip pagrindą kištis į privatų gyvenimą.

Be to, EDAPP nurodė, kad, kiek tai susiję su Parlamento narių padėjėjų asmens duomenimis, rezultatai turi būti labiau niuansuoti. Šiuo klausimu jis teigė, kad nors ir šiuo atžvilgiu vyrauja visuomenės teisė į informaciją, vis dėlto reikalingos išimties, skirtos teisėtiems padėjėjų interesams apsaugoti. EDAPP nuomone, vienas iš pavyzdžių galėtų būti tai, kad padėjėjo pavardės atskleidimas, susijęs su Parlamento nariu, kuriam jis dirbo, galėtų atskleisti padėjėjo politines pažiūras. Tai buvo neskelbtini duomenys, kaip apibrėžta Reglamento 45/2001 10

straipsnyje. EDAPP nurodė, kad iš pirmo žvilgsnio Ombudsmeno pasiūlytas sprendimas, t. y. panaikinti padėjėjų vardus, tinkamai apsaugotų padėjėjų teises. EDAPP taip pat laikėsi nuomonės, kad, jei dėl konkrečių priežasčių šis sprendimas neatitiktų pagrįstų duomenų subjektų interesų, būtų galima apsvarstyti galimybę susipažinti su suvestiniais duomenimis, kaip nurodė ombudsmenas.

Dėl galimybės prašyti EP narių pateikti nuomonę dėl galimo duomenų atskleidimo poveikio EDAPP nurodė, kad apskritai jis visiškai pritaria šios galimybės naudojimui. Vis dėlto jis pridūrė, kad nagrinėjamu atveju jis nebuvo įsitikinęs jo naudingumu, kiek tai susiję su duomenimis, susijusiais su pačiais Parlamento nariais. Apibendrindamas EDAPP nurodė, kad atrodo akivaizdu, jog šie duomenys turi būti atskleisti. Tačiau jis manė, kad būtų naudinga paklausti apie galimo duomenų, susijusių su padėjėjais, atskleidimo poveikį.

Ombudsmenas persiuntė EDAPP atsakymo kopijas Parlamentui ir skundo pateikėjui.

Parlamento pastabos

Parlamentas atsakė, kad jis išsamiai išnagrinėjo EDAPP nuomonę. Vis dėlto jis dar kartą atkreipė ombudsmeno dėmesį į argumentus, kuriuos jis pateikė savo nuomonėje dėl šios bylos. Parlamentas pabrėžė, kad svarbu priminti, jog, kaip Biuras nurodė savo sprendime dėl skundo pateikėjo prašymo leisti susipažinti su dokumentais, viešųjų lėšų naudojimo auditas buvo atliekamas ir institucijos viduje, ir už jos ribų. Parlamentas atkreipė dėmesį į tai, kad tokius auditus turi atlikti nepriklausomos organizacijos, pvz., Europos Audito Rūmai, laikantis institucinių procedūrų, užtikrinančių, kad būtų laikomasi tiek viešųjų lėšų naudojimą reglamentuojančių taisyklių, tiek EP narių veiksmų laisvės.

Skundo pateikėjo pastabos

Savo pastabose dėl EDAPP atsakymo ir Parlamento pastabų dėl šio atsakymo skundo pateikėjas dar kartą pabrėžė, kad jo skunde nagrinėjami principai yra skaidrumas ir atskaitomybė. Jis sutiko, kad vidaus ir išorės auditai turi būti atliekami laikantis institucinių procedūrų. Tačiau reikėjo užtikrinti, kad EP nariai būtų patraukti atsakomybėn už jų veiksmus juos išrinkę žmonės. Skundo pateikėjas pridūrė, kad kadangi Europos Parlamento nariai priklausė aukščiausiams Europos atstovams, jie turėjo teisę gauti gerus profesinius atlyginimus. Tačiau jis manė, kad visuomenė turi teisę žinoti, kokie yra šie tarifai.

Skundo pateikėjas pareiškė, kad jam malonu pažymėti, jog EDAPP padarė išvadą, kad duomenys apie pačius EP narius turi būti atskleisti. Jis visiškai pritarė EDAPP nuomonei, kad Europos Parlamento nariai turi žinoti apie viešąjį interesą būti informuotiems apie jų elgesį ir kad tai dar labiau akivaizdu jo atveju, nes jis susijęs su viešųjų lėšų išlaidomis. Skundo pateikėjas padėjo ombudsmenui už jo pastangas šioje byloje.

OMBUDSMENO REKOMENDACIJOS PROJEKTAS

Ombudsmeno argumentai

1. Ombudsmenas pažymėjo, kad tiek skundo pateikėjas, tiek Parlamentas savo argumentus šioje byloje grindė Reglamento 1049/2001 nuostatomis, susijusiomis su galimybe susipažinti su *dokumentais*, nors buvo galima teigti, kad skundo pateikėjo prašymas buvo susijęs su galimybe susipažinti su *informacija*. Todėl ombudsmenas taip pat rėmėsi tik teisės aktais, susijusiais su

galimybe susipažinti su dokumentais.

2. Ombudsmenas taip pat pažymėjo, kad pozicija, kurią EDAPP laikėsi, kai ombudsmenas konsultavosi su juo dėl šios bylos, buvo iš esmės panaši į tą, kurios jis nuolat laikosi dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais. Šiuo atveju skaidrumo standartai turėjo būti ypač aukšti, nes jie susiję su i) viešųjų lėšų, prie kurių piliečiai prisideda mokėdami mokesčius, naudojimu ir ii) šių piliečių išrinktų atstovų elgesiu.

3. Dėl Parlamento argumentų prieš duomenų atskleidimą Ombudsmenas manė, kad jis turi atskirti pačius EP narius ir trečiąsias šalis.

4. Kaip aiškiai nurodė EDAPP, Parlamento nariai turėjo žinoti viešąjį interesą savo elgesiu, ypač jei toks elgesys, kaip šiuo atveju, yra susijęs su viešųjų lėšų naudojimu. Todėl Ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad šiuo atveju atvirumas turėtų būti viršesnis už teisę į privatumą, kaip nustatyta Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte.

5. Dėl Parlamento argumento, kad konkrečiais Biudžeto kontrolės komiteto ir Audito Rūmų patikrinimais užtikrinama, kad viešosios lėšos būtų naudojamos teisingai, ombudsmenė priminė, kad Reglamente Nr. 1049/2001 nereikalaujama, jog pareiškėjai pateiktų savo paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais motyvus. Todėl Ombudsmenas laikė negaliojančiu prašymą nagrinėjusios institucijos argumentą, kad tas pats tikslas, kurį ieškovas nori pasiekti prašydamas leisti susipažinti su tam tikrais dokumentais, gali būti pasiektas kitomis priemonėmis. Todėl Ombudsmenas manė, kad Parlamento nuoroda į atsakingų institucijų finansinius patikrinimus šioje byloje nėra svarbi.

6. Ombudsmenas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad Parlamentas taip pat nurodė Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 3 dalį, kurioje numatyta, kad EP nariai negali susipažinti su kitų EP narių asmens bylomis ir sąskaitomis. Parlamentas laikėsi nuomonės, kad dėl to, jog buvo atsisakyta suteikti tokią galimybę kitiems Parlamento nariams, juo labiau buvo *atsisakyta* suteikti teisę asmenims iš kitų Parlamento narių. Ombudsmenas priminė, kad Parlamento darbo tvarkos taisyklės priėmė pats Parlamentas, kad galėtų organizuoti savo vidaus veiklą. Jis manė, kad jie negali būti tiesiogiai taikomi Parlamento santykiams su piliečiais. Todėl neatrodo, kad jie būtų tinkamas teisinis pagrindas atmesti skundo pateikėjo paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

7. Taigi Ombudsmenas nusprendė, kad Parlamento pateikti argumentai nėra įtikinami, todėl Parlamento atsisakymas suteikti skundo pateikėjui galimybę susipažinti su jo prašomais duomenimis, kiek jie susiję tik su Parlamento nariais, yra nepagrįstas. Tai buvo netinkamas administravimas.

8. Kiek tai susiję su Parlamento narių padėjėjų asmens duomenimis, ombudsmenas priminė, kad savo laiške EDAPP pažymėjo, jog Parlamentas, atrodo, nesvarstė galimybės leisti iš dalies susipažinti su dokumentais, kuriuose yra tokių asmens duomenų, pavyzdžiui, išbraukdamas padėjėjų pavardes. EDAPP patvirtino, kad panaikinus padėjėjų pavardes būtų tinkamai apsaugotos jų teisės, nebent būtų konkrečių priežasčių, kodėl šis sprendimas neatitiktų jų

teisėtų interesų. Todėl Ombudsmenas manė, kad Parlamentas nebūtų turėjęs atskleisti padėjų pavardžių. Tačiau tai, kad ji nenagrinėjo galimybės leisti iš dalies susipažinti su dokumentais, kuriuose yra padėjų asmens duomenų, pavyzdžiui, išbraukiant padėjų pavardes, taip pat yra netinkamas administravimas.

9. Dėl šių svarstymų Ombudsmenas padarė tokias išvadas dėl atskirose duomenų bazėse esančių duomenų:

Atrodo, kad **INDE** bendrųjų išlaidų duomenų bazėje nėra duomenų, susijusių su asmenimis, išskyrus pačius EP narius. Ombudsmeno nuomone, akivaizdu, kad visiems EP nariams už jų bendrąsias išlaidas sumokėta vienkartinės sumos suma turėtų būti atskleista, jei ji dar nebuvo vieša. Žinoma, nereikėtų atskleisti EP narių banko sąskaitos duomenų, kurie taip pat buvo pateikti šios duomenų bazės ištraukose.

Dėl atskaitymų iš vienkartinės sumos, numatytos Parlamento narių pensijų sistemai, ombudsmenas pažymėjo, kad EDAPP nepateikė pastabų šiuo klausimu. Tačiau reikia pažymėti, kad ombudsmenas nagrinėjo dar vieną skundą dėl galimybės visuomenei susipažinti su visų EP narių, dalyvaujančių EP narių pensijų sistemoje, pavardžių sąrašu (6). Ombudsmeno tyrimas dėl šios bylos dar nebaigtas. Todėl jis laikėsi nuomonės, kad prieš pateikdamas rekomendacijas dėl klausimo, ar Parlamentas taip pat turėtų suteikti prieigą prie duomenų, susijusių su atskirų EP narių dalyvavimu EP narių pensijų sistemoje, jis turėtų palaukti šios bylos baigties.

Kalbant apie **CID** duomenų bazę, kurioje registruojamos išmokos Parlamento narių padėjų išlaidoms kompensuoti, ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad padėjų pavardės neturėtų būti atskleidžiamos. Tačiau, kaip matė ombudsmenas, nebuvo jokių konkrečių priežasčių, pavyzdžiui, nurodytų EDAPP, dėl kurių reikėtų nuasmeninti ne tik padėjų pavardes. Todėl Ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad, nesant konkrečių priežasčių neleisti atskleisti informacijos, turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su atitinkamomis šios duomenų bazės ištraukomis, išskyrus nuorodas į padėjų pavardes, kurios turėtų būti išbrauktos.

Dėl **MIME** duomenų bazės, kurioje registruojami Parlamento narių kelionės ir dienpinigiai, ombudsmenas pažymėjo, kad, kaip patvirtino Parlamento atstovas, duomenų bazėje nėra duomenų apie trečiuosius asmenis. Todėl jis manė, kad turėtų būti suteikta visapusiška prieiga prie šioje duomenų bazėje esančių duomenų.

10. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ombudsmenas padarė išvadą, kad Parlamentas klaidingai atmetė visą skundo pateikėjo prašymą leisti susipažinti su duomenimis, esančiais jo duomenų bazėse **INDE**, **CID** ir **MIME**. Tai buvo netinkamas administravimas.

Rekomendacijos projektas

Remdamasis pirmiau išdėstytais svarstymais, ombudsmenas, vadovaudamasis Europos ombudsmeno statuto 3 straipsnio 6 dalimi, pateikė Europos Parlamentui šį rekomendacijos projektą:

„Parlamentas turėtų i) persvarstyti skundo pateikėjo prašymą dėl prieigos prie duomenų, kuriuose išsamiai nurodomos Maltos Parlamento nariams skirtos išmokos, ir ii) suteikti skundo

pateikėjui prieigą prie šių duomenų, atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus. “

Išsami Parlamento nuomonė

Savo išsamioje nuomonėje Parlamentas pabrėžė, kad EP nariai turi turėti galimybę vykdyti savo įgaliojimus visiškai nepriklausomai, o tai turi būti apsaugota nuo bet kokio nederamo spaudimo. Ji nurodė, kad jų perrinkimas yra galutinis piliečių veiksmų ir veiklos patikrinimas. Atsižvelgdamas į gyvenimo lygio skirtumus Europos lygmeniu, kurie tapo dar ryškesni po paskutinės plėtros, Parlamentas nusprendė, be nacionalinių valdžios institucijų mokamo darbo užmokesčio, Parlamento nariams mokėti tam tikras išmokas. Tokių išmokų tikslas buvo suderinti Parlamento narių darbo sąlygas ir užtikrinti jų politinį ir finansinį nepriklausomumą.

Parlamentas pareiškė, kad palankiai vertina argumentą, kad skaidrioje ir demokratinėje visuomenėje visuomenė turi teisę būti informuota apie viešųjų pajamų, šiuo atveju – EP nariams patiktų viešųjų lėšų, naudojimą. Todėl jis informavo Ombudsmeną, kad, siekdamas pagerinti Parlamento narių išmokų sistemos skaidrumo politiką ir atsižvelgdamas į įvairiose valstybėse narėse nustatytą geriausią praktiką, Biuras nusprendė savo interneto svetainėje paskelbti a) informaciją apie Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisykles (PEAM) ir b) sumas, kurias Parlamento nariai turi teisę gauti pagal įvairias antraštes. Kartu su šiuo leidiniu, kuriame būtų pateikiama informacija apie visus sumų ar taisyklių pakeitimus, kai tik jie įvyksta, būtų pateikiamas lengvai prieinamas ir piliečiams suprantamas kiekvienos išmokos paskirties ir naudojimo paaiškinimas.

Kalbant apie bendroms išlaidoms kompensuoti skirtą išmoką, Parlamentas nurodė, kad visi Parlamento nariai gavo vienodo dydžio mėnesinę išmoką už bendrąsias išlaidas, kurią Biuras kasmet peržiūri ir šiuo metu siekia 4 052 EUR. Paprašius, piliečiai galėtų gauti informaciją apie kiekvienais metais nustatytą sumą. Dėl numatomo pasiūlymo informaciją apie išmokas skelbti Parlamento interneto svetainėje šis skaičius būtų tiesiogiai prieinamas visuomenei. Parlamentas laikėsi nuomonės, kad taip jis patenkins Ombudsmeno prašymą dėl tokio pobūdžio išmokų.

Kalbėdamas apie Parlamento narių padėjėjų išlaidų kompensavimą, Parlamentas nurodė, kad kiekvienas Parlamento narys turi teisę gauti tokio pobūdžio mėnesinę išmoką, kuri šiuo metu negali viršyti 16 914 EUR, kad būtų padengtos išlaidos, susijusios su vieno ar kelių padėjėjų įdarbinimu arba naudojimu jų paslaugomis. Jis priminė, kad pagal Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių XV priedo 1.3 punkto paskutinę įtrauką Parlamento narių padėjėjų sąrašas turi būti tiesiogiai prieinamas visuomenei. Padėjėjų pavardės jau buvo paskelbtos Parlamento interneto svetainėje ir gali būti ieškomos tiesiogiai arba pagal Parlamento narių pavardes. Taigi, suteikus galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su Parlamento nario išlaidų padėjėjo paslaugoms kompensavimu, net ir su užpildytomis padėjėjų pavardėmis, būtų pažeista padėjėjų teisė į privatumą, nes kryžminės nuorodos į abu informacijos šaltinius atskleistų informaciją apie atskirų padėjėjų asmenines pajamas. Todėl vien jų pavardžių ištrynimo nepakaktų jiems apsaugoti.

Parlamentas pridūrė, kad, remiantis Teisingumo Teismo sprendimu *Rechnungshof* byloje(7) , tam, kad asmens duomenys būtų tvarkomi teisėtai, t. y. duomenų apie mokėjimus fiziniams asmenims perdavimas trečiosioms šalims, jis turi būti būtinas ir atitikti siekiamą viešojo intereso tikslą. Šiuo atveju viešųjų išlaidų kontrolė yra saugotinas viešasis interesas. Siekiant įgyvendinti

šį viešąjį interesą, pagal Reglamento 45/2001 5 straipsnio a punktą nebuvo būtina skelbti padėjų pavardžių arba duomenų, pagal kuriuos juos galima nustatyti išskaitant duomenis.

Dėl kelionės ir dienpinigių Parlamentas priminė, kad tuo atveju, kai Parlamento narys dalyvavo oficialiame vieno iš Parlamento organų posėdyje ES, kelionės išmokos dydis buvo apskaičiuojamas atsižvelgiant į transporto rūšį ir atstumą per vieną kelionę į abi puses nuo gyvenamosios vietos iki darbo vietos. Informacija apie apskaičiavimo metodus ir susijusias sumas bus paskelbta Parlamento interneto svetainėje Biuro sprendimu.

Parlamentas teigė, kad reikia rasti tinkamą pusiausvyrą tarp dviejų skirtingų viešųjų interesų, viena vertus, užtikrinant laisvą Parlamento narių įgaliojimų vykdymą ir, kita vertus, veiksmingą viešųjų išlaidų kontrolę. Parlamentas laikėsi nuomonės, kad nominalus gautų sumų paskirstymas pagal kelionės išmokų kategoriją gali turėti rimtų pasekmių Parlamento nariams. Iš tiesų, jei šie dokumentai taptų prieinami, būtų galima padaryti išvadas dėl Parlamento nario politinės veiklos ir jo informacijos šaltinių. Toks jų įgaliojimų vykdymo patikrinimas galėtų pažeisti Parlamento darbo tvarkos taisyklių 2 straipsnyje nustatytą principą, pagal kurį reikalaujama, kad Parlamento nariai vykdytų savo įgaliojimus nepriklausomai.

Dienpinigių klausimu Parlamentas pažymėjo, kad Parlamento nariai turi teisę gauti fiksuoto dydžio išmoką, kuri šiuo metu siekia 287 EUR per dieną už dalyvavimą oficialiuose Parlamento organų posėdžiuose. Ši išmoka buvo skirta apgyvendinimo ir maitinimo išlaidoms, taip pat visoms kitoms viešnagės metu patirtoms išlaidoms padengti. Jis pridūrė, kad ši informacija bus paskelbta Parlamento interneto svetainėje Biuro sprendimu.

Kalbant apie būtinybę suderinti duomenų apsaugą ir viešųjų išlaidų kontrolę apskritai, Parlamentas pakartojo, kad šis skundas visų pirma susijęs su Parlamento narių asmens duomenimis, kurie turėjo būti tvarkomi pagal Reglamentą Nr. 45/2001. Pagal Bendrijos teismų praktiką galimybė visuomenei susipažinti su dokumentu, kuriame yra asmens duomenų, yra asmens duomenų tvarkymas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 45/2001 2 straipsnį, o institucijų pareiga pagal Reglamentą 1049/2001 suteikti galimybę susipažinti su dokumentais yra teisinė pareiga tvarkyti asmens duomenis, kaip tai suprantama pagal Reglamento 45/2001 5 straipsnio b punktą. Pagal šį 5 straipsnio b punktą asmens duomenys galėtų būti tvarkomi, jei „*tvarkyti būtina, kad būtų laikomasi teisinės prievolės, kuri taikoma duomenų valdytojui*“. Teisingumo Teismas pripažino tikslą kontroliuoti tinkamą viešųjų lėšų naudojimą kaip vadinamojo kišimosi į privatumą pateisinimą, tačiau laikėsi nuomonės, kad duomenų tvarkymas turėtų atitikti proporcingumo principą, kai jis buvo vykdomas viešuoju tikslu (8). Todėl suinteresuotumas užtikrinti, kad viešosios lėšos būtų kuo geriau panaudojamos, turi būti suderintas su atitinkamų asmenų teisių į privataus gyvenimo gerbimą ribojimo rimtumu.

Parlamentas nurodė, kad Biuras laikėsi nuomonės, jog Parlamento narių asmens duomenys, t. y. už atskirus punktus sumokėti vardai, pavardės ir sumos, pateikti pareiškimuose dėl išlaidų apmokėjimo ir išmokų, susijusių su asmenų privatumu, ir kad atskleidimas turės didelį poveikį atitinkamiems asmenims. Be to, reikia pažymėti, kad šiuo konkrečiu atveju tinkamą viešųjų lėšų panaudojimą jau užtikrino atitinkami vidaus ir išorės patikrinimai. Viešasis interesas patikrinti išlaidas buvo patenkintas taikant audito mechanizmus, kuriuose dalyvavo Parlamento Biudžeto

kontrolės komitetas ir Audito Rūmai. Be to, reikėtų pripažinti, kad atliekant šiuos auditus gerbiama Parlamento narių ir jų padėjėjų teisė į privatumą tiek, kiek vidaus ir išorės tikrinimo procedūrose dalyvaujantys pareigūnai turėjo pareigą saugoti profesinę paslaptį.

Parlamentas pridūrė, kad jo nariams niekada nebuvo pranešta, kad informacija apie jų išlaidas gali būti atskleista visuomenei. Šios informacijos paskelbimas reikštų ją naudoti kitais tikslais nei tie, kuriais duomenys buvo surinkti (Reglamento 45/2001 6 straipsnis). Parlamentas taip pat pakartojo, kad pagal Darbo tvarkos taisykles Parlamento nariai neturi galimybės susipažinti su kitų Parlamento narių asmens bylomis ir sąskaitomis, o tai reiškia, kad *a fortiori* buvo atsisakyta leisti susipažinti su Parlamento nepriklausančiais asmenimis.

Parlamentas pabrėžė, kad, priešingai, nei konstatavo Ombudsmenas, jis nesuteikė galimybės susipažinti su dokumentais motyvuodamas tuo, kad tikslas, kurį ieškovas norėjo pasiekti prašydamas leisti susipažinti su dokumentais, galėjo būti pasiektas kitomis priemonėmis. Ji tik nurodė, kad prašyme nurodytas viršesnis viešasis interesas, kuris gali pateisinti informacijos atskleidimą, turi skirtis nuo bendrojo viešojo intereso susipažinti su dokumentais ir turi būti būdingas nagrinėjamai situacijai(9) , t. y. atitinka siekiamą bendrojo intereso tikslą.

Galiausiai Parlamentas pritarė savo nuomonei, kad dokumentų, kuriuose atskleidžiama išsami informacija apie sumas, išmokėtas atskiriems Parlamento nariams įvairių išmokų, numatytų pagal IKIM taisykles, forma, atskleidimas būtų neproporcingas Reglamente Nr. 1049/2001 siekiamam tikslui, t. y. administracijos atskaitomybei piliečiams demokratinėje sistemoje (2 konstatuojamoji dalis). Duomenų atskleidimas nebuvo būtinas, todėl buvo nesuderinamas su Reglamento 45/2001 5 straipsnio a punktu. Visų pirma tai, kad yra demokratiškai teisėtas organas, Biudžeto kontrolės komitetas ir išorės audito mechanizmas, Audito Rūmai, pateisino išvadą, kad yra veiksmingos EP narių išlaidų kontrolės priemonės.

Parlamentas taip pat pranešė, kad tyrimai su valstybių narių nacionaliniais parlamentais parodė, kad apskritai atskiri duomenys apie Parlamento nariams faktiškai išmokėtas išmokas ar jų paskirstymas nebuvo skelbiami viešai. Prie savo laiško Ombudsmenui Parlamentas pridėjo lentelę, kurioje nurodyta praktika, kurią jis nustatė įvairiose ES valstybėse narėse ir kai kuriose ES nepriklausančiose valstybėse.

Pasak Parlamento, dauguma nacionalinių parlamentų savo interneto svetainėse paskelbė trumpą išmokų, kurias Parlamento nariai turi teisę gauti vykdydami savo įgaliojimus, aprašymą, taip pat šių išmokų paskirtį ir jas reglamentuojančias taisykles. Tačiau tai, kad beveik nė vienas nacionalinis parlamentas nepateikė informacijos apie atskiriems Parlamento nariams išmokėtas išmokas, rodo, kad toks atskleidimas iš esmės laikomas nepageidaujamu privatumo pažeidimu. Be to, vien dėl to, kad nacionaliniai parlamentai taikė skirtingą praktiką, Europos Parlamentas turėjo būti santūrus, kad Parlamento nariai nebūtų įpareigoti laikytis praktikos, viršijančios tai, ko reikalaujama jų pačių valstybėse narėse.

Parlamentas pridūrė, kad atskiri Parlamento nariai, žinoma, gali nuspręsti, ar jie nori atskleisti daugiau informacijos apie jiems išmokėtas išmokas, nei reikalaujama pagal Parlamento taisykles.

Be to, Parlamentas atkreipė dėmesį į tai, kad Europos Parlamento narių statusas įsigalios pirmąją Europos Parlamento kadencijos, prasidėsiančios 2009 m., dieną. Atsižvelgiant į tai, įsigaliojusių naujos įgyvendinimo taisyklės. Visų pirma pasikeistų kelionės išlaidų kompensavimo ir pensijų sistemos taisyklės. Todėl Parlamentas teigė, kad padėtis turėtų būti dar kartą išnagrinėta atsižvelgiant į patirtį, įgytą įsigaliojus statutui.

Skundo pateikėjo pastabos

Savo pastabose skundo pateikėjas savo skundą paliko galioti. Jis pažymėjo, kad Parlamentas iki šiol net neklausė penkių EP narių, su kuriais ši byla buvo susijusi rengiant jų nuomonę šiuo klausimu, nors tai padarius būtų galėję į diskusijas įtraukti daugiau nuomonių. Be to, jis neįrodė, ar Parlamento nariai davė sutikimą atskleisti duomenis pagal Reglamento 45/2001 5 straipsnio d punktą.

Skundo pateikėjas dar kartą pabrėžė, kad jo prašymas atitinka viešąjį interesą, ir pareiškė negalintis pasitikėti Parlamento vidaus auditais. Šiomis aplinkybėmis skundo pateikėjas pabrėžė, kad neseniai buvo baigtas vienas toks Parlamento narių padėjėjų išmokos auditas, kuris truko 14 mėnesių. Tačiau tada Parlamentas nusprendė neskelbti šio audito rezultatų. Skundo pateikėjas teigė, kad Europos Parlamento narys savo iniciatyva paskelbė audito išvadų santrauką ir kad šioje santraukoje nurodyti įvairūs pažeidimai. Todėl skundo pateikėjas paklausė, kokias garantijas Parlamentas teikia piliečiams dėl skaidrumo ir tinkamo audito, susijusio su EP narių sąskaitomis.

Skundo pateikėjas paprašė Ombudsmeno imtis visų įmanomų veiksmų, kad į jo skundą būtų atkreiptas platesnis Parlamento narių, visuomenės ir Europos žiniasklaidos dėmesys, visų pirma atsižvelgiant į siūlomą Reglamento 1049/2001 reformą, kuri, pasak jo, dar labiau apribotų galimybę susipažinti su dokumentais. Be to, jis paprašė Ombudsmeno užtikrinti, kad Parlamentas įvykdytų savo pranešimą paskelbti informaciją apie EP narių išmokas savo interneto svetainėje ir taip patenkintų ombudsmeno prašymą šiuo klausimu.

Skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad iš vieno Europos Parlamento nario paskelbtos vidaus auditoriaus ataskaitos santraukos matyti, jog dabartinės taisyklės dėl Parlamento narių padėjėjų išmokos suteikia galimybę piktnaudžiauti, pavyzdžiui, leidžia Parlamento nariams sumokėti visą pagal šią išmoką turimą sumą paslaugų teikėjams, nors jie turėjo tik vieną akredituotą padėjėją arba net neturėjo akredituoto padėjėjo, arba mokėti išmoką fiktyviai įmonei.

Be to, iš tos pačios santraukos matyti, kad 26 % audito ataskaitai atrinktų atvejų Parlamento administracijai nebuvo pateikta jokių socialinės apsaugos sistemos pažymų, o tai, auditoriaus nuomone, neatitinka IKIM taisyklių. Be to, buvo atvejų, kai padėjėjams buvo mokama pernelyg daug kelionės ir pragyvenimo išlaidų. Skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad į šią santrauką reikia atsižvelgti vertinant, ar jo prašoma atskleisti informaciją „būtina demokratinėje visuomenėje“.

Skundo pateikėjas taip pat pažymėjo, kad Parlamentas privatumo sąvoką aiškino labai plačiai, todėl jis užblokavo bet kokią prieigą prie EP narių sąskaitų. Tačiau, jo nuomone, jo prašymas jokia būdu nebuvo kišimasis į EP narių ir jų padėjėjų privataus gyvenimo „vidinį ratą“, tačiau juo

buvo siekiama teisėto tikslo užtikrinti, kad Parlamento nariai būtų viešai atskaitingi.

Skundo pateikėjas dar kartą pabrėžė, kad rinkėjai turi turėti galimybę patikrinti, ar EP narių pasiekimai jų kadencijos metu pateisina pinigų sumą, kurią jiems sumokėjo Parlamentas. Priešingu atveju rinkėjai negalėtų visapusiškai pasinaudoti demokratijos teikiamais privalumais.

SPRENDIMAS

1 Visuomenė susipažinti su duomenimis apie EP nariams skirtas išmokas

1.1 Skundėjas, žurnalistas, dirbantis Maltos savaitraštyje *MaltaŠiandien* *paprašė* Europos Parlamento susipažinti su duomenimis, išsamiais Parlamento mokėjimais penkiems EP nariams iš Maltos. Parlamentas atmetė skundo pateikėjo paraišką ir kartotinę paraišką, tvirtindamas, kad minėtuose dokumentuose buvo asmens duomenų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (10) (toliau – Reglamentas 45/2001) 2 straipsnį. Parlamento teigimu, atskleidus dokumentus būtų pažeisti trečiosios šalies privatumo interesai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (11) (toliau – Reglamentas 1049/2001) 4 straipsnio 1 dalies b punkte. Be to, tinkamą viešųjų lėšų panaudojimą užtikrino atitinkami vidaus ir išorės patikrinimai, kuriuos atliko Biudžeto kontrolės komitetas ir Audito Rūmai. Parlamentas taip pat teigė, kad Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta, jog EP nariai neturi teisės susipažinti su kitų EP narių asmens dokumentais ir sąskaitomis. Todėl *a fortiori* turėjo būti atsisakyta suteikti tokią galimybę asmenims už Parlamento ribų.

1.2 Savo skunde Ombudsmenui skundo pateikėjas teigė, kad EP narys yra viešasis asmuo, kuriam tiek nacionalinės vyriausybės, tiek Europos lėšos, taigi netiesiogiai – Europos mokesčių mokėtojai. Todėl mokesčių mokėtojai turėtų turėti teisę tikrinti, kaip naudojami jų įnašai, suteikiant prieigą prie Parlamento narių sąskaitų. Jis pabrėžė, kad atvirumas sustiprina demokratijos ir pagrindinių teisių principus ir padėjo Sąjungos piliečiams dalyvauti sprendžiant ES reikalus.

Ombudsmeno tyrimas

1.3 Savo nuomonėje Parlamentas laikėsi savo pozicijos. Jis, be kita ko, nurodė, kad negali suteikti galimybės susipažinti su ginčijamais dokumentais, nes jie susiję ne tik su Parlamento nariais, bet ir su trečiosiomis šalimis, pavyzdžiui, padėjėjais, kurių santykiai su Parlamento nariais buvo reglamentuojami sutartimi pagal privatinę teisę. Parlamentas teigė, kad jam neleidžiama kištis į šiuos santykius, taigi jis apsiribojo apskaitininko vaidmeniu. Ji taip pat teigė, kad viešą tinkamo Europos lėšų panaudojimo kontrolę užtikrino veiksmingi Biudžeto kontrolės komiteto ir Audito Rūmų auditai.

1.4 Ombudsmeno tarnyboms atlikus patikrinimą paaiškėjo, kad skundo pateikėjo prašymas buvo susijęs su keturių rūšių išmokomis, kurias Parlamento finansų generalinis direktoratas įregistravo trijose duomenų bazėse. Visų pirma, duomenų bazėje **INDE** registruojamos išmokos bendrosioms išlaidoms padengti, duomenų bazėje **CID** registruojamos išmokos, skirtos Parlamento narių išlaidoms padėjėjo paslaugoms kompensuoti, ir **MIME** duomenų bazėje

registruojami EP narių kelionės ir dienpinigiai. Pavyzdžiui ir konfidencialiai ombudsmeno atstovams buvo pateikti šių trijų duomenų bazių išrašų, susijusių su atskirais EP nariais, spaudiniai.

- Iš duomenų bazės **INDE** spaudinių matyti atitinkamo Parlamento nario vardas ir pavardė, suma, kurią jis gavo kaip bendroms išlaidoms kompensuoti skirta išmoka, kuri visiems EP nariams buvo mokama kaip vienoda išmoka, įmokų į Parlamento narių pensijų sistemą suma, kurią reikia išskaičiuoti iš išmokos, kuri skiriasi priklausomai nuo atskirų veiksmų, ir EP nario banko sąskaitos duomenys.

- Iš duomenų bazės **CID** spaudinių matyti, kokią sumą atitinkamas Parlamento narys prašė sumokėti jo (-ų) padėjėjui (-ams) kiekvieną mėnesį. Be EP nario pavardės, spaudiniuose buvo nurodyti padėjėjų vardai ir pavardės bei sumos, kurias jie gavo pagal sutartis su EP nariu. Kitais atvejais vietoj padėjėjų pavardžių buvo nurodytas įmonės pavadinimas, atsižvelgiant į tai, kad su jų padėjėjais sudarytos EP narių sutartys taip pat gali būti paslaugų sutartys. Pagal šią pašalpą Parlamento narių padėjėjams sumokėtos sumos skyrėsi ir joms buvo taikoma tam tikra fiksuota viršutinė riba. Spaudiniuose buvo parodytas kiekvieno mėnesio didžiausias biudžetas ir panaudota jo dalis, taip pat nepanaudota suma. Parlamento atstovas pareiškė, kad kiekvieno mėnesio nepanaudotas biudžetas gali būti panaudotas bet kuriuo metu iki metų pabaigos, kai jis pasibaigs.

- Iš duomenų bazės **MIME** spaudinių matyti, pirma, Parlamento narių kelionių tarp jų kilmės vietos ir darbo vietų, t. y. Briuselio ir Strasbūro, išmoka. Ši išmoka buvo išmokėta kaip vienkartinė išmoka, apskaičiuota atsižvelgiant į atitinkamą atstumą ir pasirinktą transporto priemonę. Vienkartinė išmoka taip pat būtų kompensuojama, jei faktinės kelionės išlaidos būtų mažesnės. Tačiau EP nariai turėjo pateikti įlaipinimo talonus, kad jiems būtų atlyginta už keliones lėktuvu. Antra, iš duomenų bazės matyti Parlamento nario dienpinigiai, kurie skiriami už Parlamento darbo dienas ir apskaičiuojami remiantis sąrašais, kuriuos Parlamento nariai pasirašė, pavyzdžiui, dalyvaudami komitetuose, kurių nariais jie buvo. Išmokos dydis buvo vienodas kiekvienam EP nariui. Trečia, duomenų bazėje nurodytos kitos kelionės išlaidos, kurios buvo kompensuotos remiantis faktiškai patirtų išlaidų įrodymu. Ombudsmeno atstovams pateiktame pavyzdyje buvo nurodytos šios antraštės: kelionės lėktuvu, *frais narai* (įvairios išlaidos), viešbučio išlaidos ir taksi mokesčiai. Detalesniame spaudinyje buvo nurodytos kelionės datos ir vietos, taip pat naudotas ryšys. Kalbant apie dienpinigius, išsamesnėje spaudoje buvo nurodytas komiteto, kuriame dalyvavo, vardas ir pavardė. Parlamento atstovas pareiškė, kad šioje duomenų bazėje nėra duomenų apie trečiąsias šalis. Pavyzdžiui, padėjėjų kelionės išlaidos negalėjo būti kompensuojamos iš šios išmokos.

EDAPP nuomonė

1.5 Atsižvelgiant į tai, kad šioje byloje reikėjo rasti pusiausvyrą tarp atvirumo ir teisės į privatumą, ombudsmenas konsultavosi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu (EDAPP) dėl to, ar ir, jei taip, koku mastu galima atskleisti skundo pateikėjo prašomus duomenis. Dublike EDAPP pažymėjo, kad nors Parlamento nario pozicija nereiškia, kad asmenims, užimantiems šias pareigas, neturėtų būti taikoma jų privatumo apsauga, pirmiausia reikia atsižvelgti į tai, kad visuomenė turi teisę būti informuota apie savo elgesį. EP nariai turėjo žinoti apie šį viešąjį interesą. Šiuo atveju tai buvo dar akivaizdžiau, nes jame buvo nagrinėjamos EP nariams patikėtų viešųjų lėšų išlaidos. Dėl galimybės pasiteirauti Parlamento narių apie jų nuomonę dėl galimo duomenų atskleidimo poveikio EDAPP nurodė, kad jis nėra įsitikinęs dėl šios galimybės naudingumo šioje byloje, nes atrodė akivaizdu, kad duomenys, susiję su pačiais

EP nariais, turi būti atskleisti.

Dėl duomenų, susijusių su EP narių padėjėjais, EDAPP nurodė, kad rezultatai turi būti labiau niuansuoti. Nors EDAPP teigė, kad visuomenės teisė į informaciją taip pat vyrauja ir jų atveju, jis vis dėlto laikėsi nuomonės, kad reikia išimčių, kad būtų apsaugoti teisėti padėjėjų interesai. Toliau jis kaip pavyzdį nurodė, kad padėjėjų pavardžių atskleidimas, susijęs su Parlamento nariais, kuriems jie dirbo, gali atskleisti padėjėjų politines pažiūras, o tai yra neskelbtini duomenys, kaip tai suprantama pagal Reglamento 45/2001 10 straipsnį. EDAPP teigimu, padėjėjų pavardžių išbraukimas reikštų tinkamą jų teisių apsaugą. EDAPP taip pat laikėsi nuomonės, kad jei dėl konkrečių priežasčių šis sprendimas neatitinka pagrįstų duomenų subjektų interesų, būtų galima apsvarstyti galimybę susipažinti su suvestiniais duomenimis.

Ombudsmeno rekomendacijos projektas

1.6 Ombudsmenas, išsamiai įvertinęs įvairius bylos aspektus, padarė išvadą, kad Parlamentas klaidingai atmetė visą skundo pateikėjo prašymą leisti susipažinti su duomenimis, esančiais jo duomenų bazėse **INDE**, **CID** ir **MIME**. Tai buvo netinkamas administravimas. Todėl jis pateikė Parlamentui rekomendacijos projektą, prašydamas: „i) *persvarstyti skundo pateikėjo prašymą leisti susipažinti su duomenimis, kuriuose išsamiai nurodomos Maltos Parlamento nariams skirtos išmokos, ir ii) suteikti skundo pateikėjui prieigą prie šių duomenų*, atsižvelgiant į jo jam pateiktus svarstymus.

Išsami Parlamento nuomonė ir skundo pateikėjo pastabos

1.7 Savo išsamioje nuomonėje Parlamentas informavo Ombudsmeną, kad, atsižvelgdamas į įvairiose valstybėse narėse nustatytą geriausią praktiką, Biuras nusprendė savo interneto svetainėje paskelbti informaciją apie Parlamento narių išlaidų ir išmokų mokėjimo taisykles ir sumas, kurias Parlamento nariai turi teisę gauti pagal skirtingas antraštes. Ji laikėsi nuomonės, kad taip ji patenkins Ombudsmeno prašymą, kiek tai susiję su bendroms išlaidoms kompensuoti skirta išmoka. Kalbėdamas apie Parlamento narių padėjėjų išlaidų kompensavimą, Parlamentas teigė, kad leidimas susipažinti su šiais duomenimis, net jei padėjėjų pavardės būtų išbrauktos, pažeistų jų teisę į privatumą, nes kryžminė nuoroda į Parlamento narių padėjėjų sąrašą, kuris jau buvo tiesiogiai prieinamas Parlamento interneto svetainėje, atskleistų informaciją apie atskirų padėjėjų asmenines pajamas. Dėl kelionpinigių Parlamentas teigė, kad pagal šią išlaidų kategoriją gautų sumų išskaidymas galėtų turėti rimtų pasekmių Parlamento nariams, visų pirma dėl to, kad būtų galima padaryti išvadas dėl Parlamento nario politinės veiklos ir jo informacijos šaltinių. Kalbant apie dienpinigius, fiksuoto dydžio išmoka, kuri buvo mokama už dieną, bus viešai paskelbta Parlamento interneto svetainėje.

Parlamentas teigė, kad asmens duomenų, t. y. pavardžių ir už atskirus objektus sumokėtų sumų, atskleidimas būtų neproporcingas Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiamam tikslui. Ji nusprendė, kad atskleidimas nėra būtinas ir todėl nesuderinamas su Reglamento 45/2001 5 straipsnio a punktu. Be to, EP nariai niekada nebuvo informuoti, kad informacija apie jų išlaidas gali būti atskleista visuomenei. Be to, tai, kad beveik nė vienas nacionalinis parlamentas nepateikė informacijos apie atskiriems nariams mokamas išmokas, rodo, kad toks atskleidimas paprastai laikomas nepageidaujamu privatumo pažeidimu. Vien dėl to, kad nacionaliniai parlamentai taikė skirtingą praktiką, Europos Parlamentas turėjo būti santūrus, kad Parlamento nariai nebūtų įpareigoti laikytis praktikos, viršijančios tai, ko reikalaujama jų pačių valstybėse narėse.

Parlamentas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad atskiri Parlamento nariai, žinoma, gali nuspręsti atskleisti daugiau informacijos, nei reikalaujama pagal Parlamento taisykles. Jis pridūrė, kad 2009 m. įsigaliojus Europos Parlamento narių statutui taip pat įsigalios naujos įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kelionės išlaidų kompensavimu ir pensijų sistema. Todėl Parlamentas teigė, kad padėtis turėtų būti dar kartą išnagrinėta atsižvelgiant į patirtį, kuri gali atsirasti įsigaliojus statutui.

1.8 Savo pastabose skundo pateikėjas savo skundą paliko galioti. Jis atkreipė ombudsmeno dėmesį į Parlamento vidaus auditoriaus parengtos vidaus audito ataskaitos santrauką, kurią pateikė atskiras EP narys ir kuri, skundo pateikėjo teigimu, įrodė, kad dabartinės taisyklės suteikia EP nariams galimybę piktnaudžiauti. Jis teigė, kad į santrauką reikėtų atsižvelgti vertinant, ar jo prašoma atskleisti informaciją „būtina demokratinėje visuomenėje“. Skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad Parlamentas privatumo sąvoką aiškino pernelyg plačiai. Ši Parlamento pozicija patvirtino, kad visuomenės kontrolė iš tiesų yra būtina, kad rinkėjai galėtų spręsti apie EP narių veiklos rezultatus. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad Parlamentas niekada neprašė penkių susijusių Maltos Parlamento narių pateikti savo nuomonę ir nenustatė, ar jie davė sutikimą atskleisti duomenis. Jis paprašė Ombudsmeno imtis visų įmanomų veiksmų, kad į šią bylą būtų atkreiptas platesnis EP narių, visuomenės ir žiniasklaidos dėmesys. Jis taip pat paprašė ombudsmeno patikrinti, ar Parlamentas įvykdė savo pranešimą, kad jis pateiks tam tikrą informaciją savo interneto svetainėje.

Ombudsmeno vertinimas

1.9 Ombudsmenas mano, kad skundo pateikėjo šioje byloje iškelti klausimai teoriškai galėtų būti aiškinami trimis pagrindiniais aspektais, t. y. atsižvelgiant į skaidrumo, finansinės atskaitomybės ir politinės atsakomybės principus. Skaidrumo principas yra gero administravimo principų, kurių laikymąsi ombudsmenas turi stengtis užtikrinti, dalis. Kalbant apie antrąjį iš šių principų, dėl to, kaip EP nariai naudoja viešąsias lėšas, kyla klausimas, ar atitinkamos išlaidos buvo tinkamai apskaitytos. Ombudsmenas mano, kad už šį nagrinėjamą pirmiausia atsakingos Parlamento vidaus biudžeto kontrolės institucijos ir Audito Rūmai. Kalbant apie politinės atsakomybės principą, ombudsmenas mano, kad šis klausimas priklauso išimtinai Parlamento ir jo EP narių kompetencijai. Parlamentas ir Europos Parlamento nariai atlieka itin svarbų vaidmenį Europos Sąjungos veikloje ir stabdžių bei institucinių atsvarų sistemoje ir galiausiai juos kontroliuoja patys rinkėjai.

1.10 Todėl pirmiausia svarbu pabrėžti, kad šis tyrimas susijęs tik su klausimu, ar šiuo atveju Parlamentas laikėsi skaidrumo principo, kiek tai susiję su galimybe visuomenei susipažinti su aptariamais duomenimis. Ombudsmenė dar kartą primena, kad ir Parlamentas, ir skundo pateikėjas savo argumentus grindė Reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės susipažinti su *dokumentais*. Atsižvelgiant į tai, kad Parlamentas sutiko nagrinėti skundo pateikėjo prašymą kaip prašymą leisti susipažinti su dokumentais pagal šį reglamentą (o ne, pavyzdžiui, kaip prašymą pateikti informaciją), šiame reglamente nustatytos procedūros ir kriterijai turi būti taikomi. Tai taip pat reiškia, kad tik reglamente numatytos išimtys gali būti teisėtas pagrindas, kuriuo remiantis skundo pateikėjo prašymas galėtų būti teisėtai atmestas.

1.11 Savo išsamioje nuomonėje Parlamentas paminėjo valstybių narių praktikos, susijusios su

galimybe gauti nacionalinių parlamentų nariams skirtas išmokas, tyrimą. Ombudsmenas pažymi, kad iš Parlamento pateikto tyrimo matyti, jog daugelis nacionalinių parlamentų iš tiesų neteikia informacijos apie individualius mokėjimus savo nariams, tačiau iš to paties šaltinio taip pat matyti, kad septyni nacionaliniai parlamentai suteikia prieigą prie šios informacijos ir kad nėra jokių rezultatų, susijusių su kitais aštuoniais parlamentais, iš kurių trys, atrodo, atsakė į ankstesnį tyrimą 2002 m., iš kurių matyti, kad jie suteikė galimybę susipažinti su šia informacija. Parlamentas teigė, kad vien tai, jog nacionaliniuose parlamentuose buvo taikoma skirtinga praktika, paskatino jo nuosaikumą, kad Parlamento nariai nebūtų įpareigoti laikytis praktikos, viršijančios tai, ko reikalaujama jų pačių valstybėse narėse. Vis dėlto klausimas, ar šioje byloje turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su dokumentais, yra klausimas, kuris turi būti sprendžiamas tik Sąjungos lygmeniu ir taikant tik Sąjungos teisę. Todėl Parlamento pateikta informacija apie valstybių narių lygmeniu taikomą praktiką, nors ir vertinga kaip lyginamųjų duomenų šaltinis, negali pateisinti skundo pateikėjo paraiškos atmetimo dėl priežasčių, kurioms netaikomos Reglamente 1049/2001 numatytos išimtys.

1.12 Ombudsmenas taip pat atkreipia dėmesį į Parlamento pareiškimą, kad 2009 m. įsigaliojus naujam Europos Parlamento narių statutui reikėtų iš naujo įvertinti padėtį. Kadangi šis pareiškimas yra Parlamento įsipareigojimas ateityje persvarstyti EP narių išmokų skaidrumą, ombudsmenas jį palankiai vertina. Tačiau šioje byloje nagrinėjamas 2005 m. pateiktas prašymas leisti susipažinti su dokumentais ir tai, kaip Parlamentas jį nagrinėjo. Todėl akivaizdu, kad ombudsmenas turi įvertinti šį atvejį remdamasis tuo metu, kai Parlamentas nagrinėjo prašymą, galiojusia teise.

Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 ryšys

1.13 Pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 ketvirtą konstatuojamąją dalį jo tikslas yra „užtikrinti kuo veiksmingesnę visuomenės teisę susipažinti su dokumentais“. Reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkte, kurį Parlamentas nurodė siekdamas paremti savo poziciją, nustatyta:

„Institucijos atsisako suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, jei jį atskleidus būtų pakenkta apsaugai: (...) asmens privatumui ir neliečiamumui, visų pirma laikantis Bendrijos teisės aktų dėl asmens duomenų apsaugos.“

Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką i) Reglamente 1049/2001 nustatytos bendrosios teisės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti taikomos ir aiškinamos siaurai (12) ; II) atitinkama institucija, atsisakiusi leisti susipažinti su dokumentais, kiekvienu konkrečiu atveju turi įvertinti, ar atitinkamam dokumentui taikomos numatytos išimtys (13) ; ir iii) turi būti apsvaistyta galimybė suteikti galimybę iš dalies susipažinti su informacija, kuriai netaikomos atitinkamos išimtys (14) .

Reglamento 45/2001 5 straipsnyje nustatyta:

„Asmens duomenys gali būti tvarkomi tik tuo atveju, jei:

a) tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui remiantis Europos Bendrijų steigimo sutartimis ar kitais teisės aktais, priimtais jų pagrindu, arba teisėtai vykdant Bendrijos institucijai ar įstaigai ar trečiajam šaliai, kuriai atskleidžiami duomenys,

suteiktus viešosios valdžios įgaliojimus, arba

b) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojai nustatyta teisinė prievolė, arba

c) tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis veiksmų duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį, arba

d) duomenų subjektas nedviprasmiškai davė sutikimą; arba

e) tvarkyti duomenis būtina siekiant apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto interesus. “

1.14 Ombudsmenas pažymi, kad Parlamentas rėmėsi Teisingumo Teismo sprendimu *Österreichischer Rundfunk* (15), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad Direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (16) nedraudžia nacionalinės teisės aktų, pagal kuriuos reikalaujama atskleisti tam tikrą ribą viršijančių metinių pajamų gavėjų vardus ir pavardes, jeigu nacionalinis teismas nustato, kad toks atskleidimas yra būtinas ir atitinka teisės aktais siekiamą viešojo intereso tikslą. Parlamentas teigė, kad šiuo atveju viešųjų išlaidų kontrolė yra viešasis interesas, kurį reikia apsaugoti, ir kad siekiant įgyvendinti šį viešąjį interesą nebūtina skelbti atskirų mokėjimų EP nariams ir padėjėjams, kaip tai suprantama pagal Reglamento 45/2001 5 straipsnio a punktą.

1.15 Ši teisinė pozicija, atrodo, grindžiama prielaida, kad Reglamentu 1049/2001 sukuriamą *nuoroda* į Reglamentą 45/2001, susijusį su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų. Ombudsmenas mano, kad toks požiūris turėtų rimtų pasekmių piliečių teisei susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001.

Visų pirma reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog pareiškėjai, prašydami leisti susipažinti su tam tikru dokumentu, neprivalo motyvuoti. Tačiau Reglamento (EB) Nr. 45/2001 8 straipsnio b punkte reikalaujama, kad asmens duomenys būtų perduodami tik „jei gavėjas įrodo, kad duomenis būtina perduoti“. Tiek Reglamento 45/2001 8 straipsnio b punktas, tiek 5 straipsnio a punktas, kuriais Parlamentas grindė savo nuomonę šioje byloje, reikalauja, kad duomenų perdavimas būtų teisėtas. Todėl taikant šias nuostatas Reglamento 1049/2001 6 straipsnio 1 dalis netektų prasmės visais atvejais, kai piliečiai prašo leisti susipažinti su dokumentu, kuriame yra asmens duomenų. Ombudsmeno nuomone, tai negalėjo būti Bendrijos teisės aktų leidėjo ketinimas. Todėl reikia rasti aiškinimą, kuriuo būtų tinkamai atsižvelgiama į interesus, saugomus tiek Reglamentu 45/2001, tiek Reglamentu Nr. 1049/2001.

1.16 Kalbant apie Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 ryšį, ombudsmenas visada laikėsi nuomonės, kad tiek galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais, tiek duomenų apsauga yra teisėtos teisės, tačiau tai nėra konkuruojančios teisės (17). Viešojo administravimo srityje vyraujantis principas turi būti tarnauti piliečiams taikant atviras sprendimų priėmimo procedūras, kad jie galėtų stebėti savo įgaliojimų vykdymą.

Remdamasis šiais argumentais, ombudsmenas, nagrinėdamas keletą skundų dėl galimybės susipažinti su dokumentais, nuolat pabrėžė, kad tokia prieiga negali būti ribojama pernelyg plačiu duomenų apsaugos teisės aktų aiškinimu (18) .

1.17 Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas iš esmės laikėsi tos pačios nuomonės savo informaciniame dokumente dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais ir duomenų apsaugos (19) . Šį požiūrį jis patvirtino savo atsakyme į ombudsmeno konsultaciją šioje byloje, kuriame pažymėjo, kad, nors akivaizdu, kad Parlamento nariams neturi būti neleidžiama apsaugoti jų privatumo, demokratinėje visuomenėje turi būti laikoma, kad visuomenė turi teisę būti informuota apie savo elgesį.

1.18 Šiuo atžvilgiu verta pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 ir Nr. 45/2001 ryšį taip pat apsvaustė Pirmosios instancijos teismas (toliau – Pirmosios instancijos teismas) neseniai priimtame sprendime *Bavarian Lager* byloje (20) , kuris, be kita ko, buvo susijęs su galimybe susipažinti su susitikime su Komisija ir nacionalinių vyriausybių atstovais dalyvavusių lobistų vardais. Savo sprendime Teismas nusprendė, kad Reglamento 45/2001 8 straipsnio b punktas negali būti taikomas tais atvejais, kai asmens duomenys turėtų būti perduodami siekiant įgyvendinti Reglamentą 1049/2001.

1.19 Ombudsmenas pažymi, kad Europos Parlamento pirmininkas 2002 m. spalio 28 d. laiške ombudsmenui (21) jau yra suformulavęs Parlamento išsamią nuomonę. Tuometinis Parlamento pirmininkas Pat Cox aiškiai išreiškė Parlamento poziciją, kad Ombudsmenas, aiškindamas Reglamento 1045/2001 ir Direktyvos 45/2001 teisinį santykį, kuris yra toks pat, kaip ir dabartiniame sprendime, „būtų materialinės teisės pakeitimas, nes Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu visuomenės teisė susipažinti su dokumentais, numatyta to reglamento 2 straipsnyje, susiejama su Bendrijos duomenų apsaugos teisės aktais“ [pabraukta mano].

1.20 Šią *renvoi* teoriją Komisija taip pat nuosekliai gynė, kol Pirmosios instancijos teismas atmetė tokį aiškinimą *Bavarijos Lager* byloje. Tačiau Komisija Teisingumo Teismui apskundė Pirmosios instancijos teismo sprendimą (22) , motyvuodama, be kita ko, tuo, kad Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog Reglamento Nr. 45/2001 8 straipsnio b punktas negali būti taikomas asmens duomenims, esantiems institucijos turimuose dokumentuose, kuriems taikomas Reglamentas 1049/2001, ir kad jokia Reglamento 45/2001 arba Reglamento 1049/2001 nuostata nereikalaujama arba neleidžiama panaikinti šios nuostatos, kad būtų galima taikyti normą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001. Šis Komisijos apeliacinio skundo pagrindas iš esmės yra toks pat kaip ir Europos Parlamento išsamioje nuomonėje ombudsmenui pateiktas teisinis aiškinimas.

1.21 Kaip bendrai paaiškinta pirmiau ir bus išsamiau išdėstyta toliau, ombudsmenas tebėra įsitikinęs, kad tai nėra teisingas bendro teisinio klausimo dėl Reglamento Nr. 1049/2001 ir Reglamento 45/2001 santykio aiškinimas. Šiai ombudsmeno nuomonei pritaria EDAPP ir ją patvirtino Pirmosios instancijos teismas *Bavarijos Lagerio byloje* , kuri, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl apeliacinio skundo, tebėra autoritetingas šio klausimo aiškinimas, kurio turi laikytis ir Parlamentas, ir ombudsmenas.

1.22 Todėl, kiek tai susiję su šia byla, Ombudsmenas mano, kad skundo pateikėjui nereikėjo įrodyti, jog reikia tvarkyti ir perduoti aptariamus duomenis.

Dėl Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 aiškinimo

1.23 Vertindamas skundo pateikėjo paraišką pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001, Parlamentas priėjo prie išvados, kad taikoma 4 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta išimtis, nes atskleidus informaciją būtų pakenkta „*asmens privatumo ir neliečiamumo*“ apsaugai. Akivaizdu, kad dokumentuose, su kuriais pareiškėjas nori susipažinti, yra asmens duomenys. Tačiau savo sprendime *Bavarian Lager* byloje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ne visi asmens duomenys (atskleidus juos) dėl savo pobūdžio galėjo pakenkti suinteresuotojo asmens privačiam gyvenimui. Vietoj to, Pirmosios instancijos teismo nuomone, reikėjo įvertinti, ar galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais galėjo „*faktiškai ir konkrečiai pakenkti atitinkamų asmenų privatumo ir neliečiamumo apsaugai*“ (23) .

1.24 Prieš taikydamas šį kriterijų šiai bylai, ombudsmenas mano, kad naudinga trumpai išnagrinėti du argumentus, kuriuos šalys pateikė aiškindamos Reglamentą 1049/2001.

1.25 Pirma, reikia priminti, kad Reglamento 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtis suformuluota besąlygiškai. Kitaip tariant, prieiga negali būti suteikta, jei dokumento atskleidimas pakenktų asmens privatumo ir neliečiamumo apsaugai. Šios išimties, kaip ir 4 straipsnio 2 dalyje nustatytų išimčių, negalima panaikinti viršesniu viešuoju interesu atskleisti informaciją. Todėl Ombudsmenas stebisi, kad savo išsamioje nuomonėje Parlamentas, regis, teigia, jog prašyme leisti susipažinti su dokumentais turėjo būti nurodytas viršesnis viešasis interesas, kuris turi būti atskirtas nuo bendrojo viešojo intereso susipažinti su dokumentais.

1.26 Antra, skundo pateikėjas savo pastabose teigė, kad Parlamentas turėjo nustatyti, ar Parlamento nariai davė sutikimą tvarkyti duomenis pagal Reglamento 45/2001 5 straipsnio d punktą. Parlamentas savo pastabose nenurodė šio argumento. Tačiau Parlamentas teigė, kad EP nariai nebuvo informuoti apie galimybę visuomenei atskleisti išsamią informaciją apie jų išlaidas.

Sprendime *Bavarian Lager* byloje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 reikalaujamas duomenų tvarkymas yra teisinė pareiga, kaip tai suprantama pagal Reglamento 45/2001 5 straipsnio b punktą. Todėl duomenų subjekto iš esmės neturėjo teisės prieštarauti. Vis dėlto, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu, reikėjo atsižvelgti į galimą duomenų subjekto duomenų atskleidimo poveikį(24) . Savo atsakyme į Ombudsmeno konsultaciją EDAPP laikėsi nuomonės, kad EP nariai turi žinoti apie viešąjį interesą jų veikla, ypač kai tai susiję su viešųjų lėšų išlaidomis. Todėl nebuvo būtina klausti Parlamento narių apie jų nuomonę dėl aptariamų duomenų atskleidimo pasekmių.

Atsižvelgdamas į tai, Ombudsmenas mano, kad klausimas, ar buvo konsultuojamasi su atitinkamais EP nariais arba ar jie buvo informuoti apie galimybę visuomenei atskleisti išsamią informaciją apie jų išlaidas, nėra svarbus vertinant, ar Parlamentas atmetė skundo pateikėjo paraišką pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001.

Ombudsmeno išvados dėl atskirų atitinkamų duomenų rinkinių

1.27 Atsižvelgdamas į visus pirmiau išdėstytus argumentus, ombudsmenas dabar nagrinės atskirus duomenų rinkinius, susijusius su skundo pateikėjo prašymu leisti susipažinti su dokumentais. Tai duomenys, susiję su 1) bendroms išlaidoms kompensuoti skirta išmoka, įrašyta **INDE** duomenų bazėje, 2) Parlamento narių padėjėjų išlaidų kompensavimo išmoka, užregistruota **CID** duomenų bazėje, ir 3) **MIME** duomenų bazėje įrašytais kelionės ir dienpinigiais.

(1) Bendroms išlaidoms kompensuoti skirta išmoka

1.28 Kalbant apie **INDE** duomenų bazėje užregistruotą bendroms išlaidoms kompensuoti skirtą išmoką, ombudsmenas rekomendavo atskleisti visiems EP nariams sumokėtos vienkartinės išmokos sumą, jei ji dar nebuvo vieša. Ombudsmenas iš esmės manė, kad neįmanoma nustatyti, kaip šios informacijos atskleidimas iš tikrųjų ir konkrečiai pakenktų atitinkamų EP narių privatumo ir neliečiamumo apsaugai.

1.29 Ombudsmenas pažymi, kad savo išsamioje nuomonėje Parlamentas jį informavo, kad šiuo metu aptariama vienkartinė suma siekia 4 052 EUR ir kasmet peržiūrima. Jis atkreipia dėmesį į Parlamento pareiškimą, kad piliečiai, gavę prašymą, gali gauti informacijos apie šią sumą, ir palankiai vertina Parlamento pranešimą, kad dabar jis šią informaciją paskelbs viešai savo interneto svetainėje. Nors Parlamentas to aiškiai nenurodė, ombudsmenas tikisi, kad į informaciją, kuri turi būti pateikta Parlamento interneto svetainėje, bus įtrauktos vienkartinės išmokos sumos nuo 2004 m., atsižvelgiant į tai, kad skundo pateikėjo prašymas buvo konkrečiai susijęs su 2004 m. ir 2005 m.

1.30 Todėl Ombudsmenas mano, kad Parlamentas iš esmės pritarė šiam jo rekomendacijos projekto aspektui. Iš tiesų dabar aišku, kad visi penki EP nariai iš Maltos (kaip ir visi kiti EP nariai) gauna minėtą išmoką. Šiomis aplinkybėmis reikalauti, kad Parlamentas atskleistų atitinkamus kiekvieno iš šių EP narių duomenis iš **INDE** duomenų bazės, nebūtų naudinga, nes atitinkamas dokumentas bet kuriuo atveju patvirtintų tai, ką skundo pateikėjas žino.

1.31 Savo pastabose dėl išsamios Parlamento nuomonės skundo pateikėjas paprašė Ombudsmeno užtikrinti, kad Parlamentas laikytųsi savo pranešimo, kad jis paskelbs atitinkamą informaciją internete. Ombudsmenas primena, kad jis neturi įgaliojimų priversti instituciją ar įstaigą imtis tam tikros priemonės, kad būtų pašalintas jo nustatytas netinkamas administravimas. Dėl šios bylos Ombudsmenas bet kuriuo atveju neturi pagrindo abejoti, ar Parlamentas paskelbs duomenis, kaip nurodyta jo išsamioje nuomonėje. Tačiau jei Parlamentas, priešingai, nei tikėtasi, per pagrįstą laiką neįvykdys savo pranešimo, skundo pateikėjas galėtų apsvarstyti galimybę pateikti naują skundą ombudsmenui.

1.32 Kalbant apie duomenis, susijusius su dalyvavimu EP narių pensijų sistemoje, kurie taip pat registruojami **INDE** duomenų bazėje, ombudsmenas savo rekomendacijos projekte paskelbė, kad lauks bylos 655/2006/(SAB)ID dėl galimybės susipažinti su Europos Parlamento narių, kurie yra pensijų sistemos nariai, sąrašo. Jo sprendimas šioje byloje taip pat buvo priimtas šiandien. Ombudsmenas priėjo prie išvados, kad, padarius preliminarį išvadą dėl netinkamo administravimo ir pateikus draugiško sprendimo pasiūlymą, kurį Parlamentas atmetė, visapusiškas nagrinėjamos problemos įvertinimas greičiausiai paskatintų jį padaryti išvadą, kad ginčijamas Parlamento atsakymas atskleisti šią informaciją nėra pagrįstas ir kad tai yra

netinkamo administravimo atvejis.

Tačiau Ombudsmenas pažymėjo, kad Parlamentas jau nagrinėjo atitinkamą klausimą ir kad Parlamentas, veikdamas kaip politinis organas ir posėdžiaujantis plenarinėje sesijoje(25) , atrodo, priėmė sprendimą, kad šie duomenys neturėtų būti atskleisti. Šis Parlamento priimtas sprendimas reiškia, kad kalbama apie politinę atsakomybę, o ne apie galimą netinkamą institucijos administravimą. Šis skirstymas yra labai svarbus Europos Sąjungos stabdžių ir institucinių atsvarų sistemos veikimui ir sistemai. Šiomis aplinkybėmis Ombudsmenas nusprendė, kad tolesni tyrimai šiuo klausimu nėra pagrįsti, ir baigė nagrinėti bylą.

Atsižvelgdamas į tai, kad tie patys argumentai taikomi ir atitinkamam šio kaltinimo aspektui, jis mano, kad jo tolesni tyrimai šiuo klausimu taip pat yra pateisinami.

(2) Parlamento narių padėjėjų išlaidų kompensavimo išmoka

1.33 Kalbant apie Parlamento narių padėjėjų išlaidų kompensavimo išmoką, įrašytą į **CID** duomenų bazę, EDAPP laikėsi nuomonės, kad visuomenės teisė į informaciją yra dominuojanti, tačiau reikalingos išimties teisėtiems padėjėjų interesams apsaugoti. Šiomis aplinkybėmis EDAPP pažymėjo, kad padėjėjų pavardžių atskleidimas, susijęs su EP nariais, kuriems jie dirbo, galėtų atskleisti padėjėjų politines pažiūras.

Ombudsmenas pritarė EDAPP ir rekomendavo, kad, nesant konkrečių priežasčių, dėl kurių būtų prieštaraujama atskleidimui, turėtų būti suteikta galimybė susipažinti, išskyrus nuorodas į padėjėjų pavardes, kurios turėtų būti išbrauktos.

Parlamentas šiuo atžvilgiu neįgyvendino Ombudsmeno rekomendacijos projekto. Savo išsamioje nuomonėje jis informavo Ombudsmeną, kad kiekvienas Parlamento narys turi teisę gauti tokio pobūdžio mėnesinę išmoką, kuri šiuo metu neviršija 16 914 EUR. Vis dėlto Parlamentas teigė, kad išsamiai išskaidžius kiekvieno Parlamento nario reikalaujamą šios išmokos sumą, praktiškai būtų pažeistas padėjėjų privatumas, nes būtų galima šią informaciją susieti su Parlamento narių padėjėjų sąrašu, kuris viešai skelbiamas Parlamento interneto svetainėje, siekiant gauti išsamią informaciją apie atskirų padėjėjų asmenines pajamas.

1.34 Ombudsmenas pažymi, kad EDAPP iškeltas klausimas dėl padėjėjų politinių pažiūrų apsaugos atrodo nebeaktualus jo paties vertinimui, nes aptariama informacija jau yra viešojoje erdvėje. Tačiau Parlamento argumentas, kad kryžminės nuorodos į registrą su informacija apie Parlamento narių padėjėjų išmoką galėtų leisti daryti išvadas dėl to, kiek atskiriems padėjėjams mokama suma, turi būti atidžiau išnagrinėtas. Ombudsmenas mano, kad iš esmės negalima atmesti galimybės, jog informacijos, kuri leistų daryti tokias išvadas, atskleidimas gali realiai ir konkrečiai pakenkti atitinkamų padėjėjų privataus gyvenimo ir neliečiamumo apsaugai. Tačiau jis nėra įsitikinęs, kad apibendrintų duomenų apie šią išmoką atskleidimas kiekvienu atveju turėtų šias neigiamas pasekmes. Bet kuriuo atveju ombudsmenas nėra įsitikinęs, kad išvados dėl mokėjimų atskiriems padėjėjams būtų galimos Europos Parlamento nariams, kurie turi daugiau nei vieną padėjėją, arba EP nariams, kurie naudojami galimybe sumokėti žmonei už pagalbos paslaugų teikimą. Ombudsmenas pažymi, kad, remiantis Parlamento interneto svetainėje pateiktu padėjėjų sąrašu, du iš penkių su šiuo skundu susijusių EP narių iš Maltos šiuo metu turi daugiau nei vieną padėjėją. Tačiau taip pat reikėtų pripažinti, kad jei šie padėjėjai dirbtų skirtingose šalyse ir jiems būtų mokama skirtingomis valiutomis, tai galėtų lemti galimybę

nustatyti jiems atliktus mokėjimus.

1.35 Taigi Parlamentas turėjo pateikti išsamesnius ir geresnius paaiškinimus, kad galėtų pagrįsti savo argumentą, jog šiuo atveju atskleistina informacija leistų daryti išvadas dėl atskirų padėjėjų asmeninių pajamų, tačiau Ombudsmenas pažymi, kad Parlamentas nesistengė įrodyti, jog atskleidus atitinkamus duomenis konkrečiais penkių Maltos Parlamento narių atvejais būtų galima padaryti išvadas dėl jų individualių padėjėjų darbo užmokesčio ir kad šių duomenų atskleidimas galėtų iš tikrųjų ir konkrečiai pakenkti atitinkamų padėjėjų privatumo ir neliečiamumo apsaugai.

1.36 Ombudsmenas taip pat primena, kad, pasikonsultavęs su EDAPP, jis atkreipė dėmesį į galimybę pateikti informaciją apie tai, ar ir koku mastu EP nariai išnaudojo savo atitinkamų metų Parlamento narių padėjėjų išmokos biudžetą. EDAPP pritarė šiai galimybei tuo atveju, jei turėtų būti konkrečių priežasčių, dėl kurių reikėtų laikytis nuomonės, kad nepakaktų panaikinti padėjėjų pavardžių. Tačiau Ombudsmenas pažymi, kad Parlamentas, deja, taip pat nepateikė pastabų dėl šios galimybės.

1.37 Ombudsmenas žino, kad norint surinkti tokius suvestinius duomenis atitinkamoje duomenų bazėje gali prireikti atlikti operacijas, kurios apima ne tik paprastą ištraukų atspausdinimą. Atsakydamas į skundo pateikėjo paraišką leisti susipažinti su dokumentais Parlamentas teisingai pažymėjo, kad Reglamentas 1049/2001 susijęs su galimybe susipažinti su esamais dokumentais ir neįpareigoja institucijų rengti dokumentų. Parlamentas pridūrė, kad tais atvejais, kai prašoma informacija nebuvo pateikta viename ar daugiau esamų dokumentų, bet buvo susijusi su duomenų bazės duomenų palyginimu, prašymas leisti susipažinti su šia informacija *stricto sensu* nepatenka į Reglamento 1049/2001 taikymo sritį. Tačiau Ombudsmenas taip pat pažymi, kad Parlamentas vis dėlto laikėsi nuomonės, jog skundo pateikėjo paraiška turėtų būti nagrinėjama atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 nuostatas. Atsižvelgdamas į tai, kad suteikus prieigą prie atitinkamos informacijos Parlamentas bet kuriuo atveju privalėtų ją atspausdinti iš duomenų bazės, kurioje ji yra, Ombudsmenas mano, kad spaudinio su suvestiniais skaičiais parengimas nesukeltų neproporcingo papildomo darbo. Be to, iš Ombudsmeno atlikto atitinkamų duomenų bazių patikrinimo matyti, kad operacijos, reikalingos suvestiniams duomenims parengti, būtų gana paprastos.

1.38 Atsižvelgdamas į tai, Ombudsmenas mano, kad Parlamentas nepateikė patenkinamo paaiškinimo, kodėl jis negalėjo suteikti galimybės susipažinti su išmokų, skirtų Parlamento narių padėjėjų išlaidoms kompensuoti, sumos paskirstymu ir bet kuriuo atveju nesvarstė galimybės susipažinti su suvestiniais duomenimis. Tai yra netinkamo administravimo atvejis.

(3) Kelionės ir dienpinigiai

1.39 Kalbant apie **MIME** duomenų bazę, ombudsmenas rekomendavo suteikti visapusišką prieigą prie šioje duomenų bazėje esančių duomenų.

Patikrinus šią duomenų bazę paaiškėjo, kad joje yra trijų skirtingų kategorijų informacija: a) vienkartinės išmokos už keliones tarp Parlamento nario kilmės vietos į Briuselį arba Strasbūrą, b) dienpinigiai, mokami remiantis Parlamento narių pasirašytais sąrašais, ir c) specialios kelionės išlaidos, t. y. į kitas vietas nei Briuselis ar Strasbūras, kurios buvo kompensuotos

remiantis patirtų išlaidų įrodymu. Parlamentas teigė, kad reikia rasti pusiausvyrą tarp viešojo intereso užtikrinti laisvą EP narių įgaliojimų vykdymą ir viešojo intereso veiksmingai kontroliuoti viešąsias išlaidas. Kalbant apie kelionės išmoką, Parlamentas paskelbė, kad informaciją apie apskaičiavimo metodus ir susijusias sumas paskelbs savo interneto svetainėje. Tačiau pagal šią išlaidų kategoriją gautų sumų išskaidymas galėtų turėti rimtų pasekmių Parlamento nariams, todėl būtų galima daryti išvadas apie jų politinę veiklą ir informacijos šaltinius ir taip būtų pažeistas jų nepriklausomumas. Kalbant apie dienpinigius, kurie šiuo metu sudaro 287 EUR per dieną, Parlamentas paskelbė, kad informaciją apie šią sumą ir mokėjimų pagal šią išlaidų kategoriją funkciją paskelbs savo interneto svetainėje.

1.40 Ombudsmenas palankiai vertina Parlamento pranešimą, kad jis pateiks papildomos informacijos apie kelionės išmoką. Tačiau jis taip pat pažymi, kad Parlamentas neįgyvendino savo rekomendacijos projekto paskelbti duomenis apie atskirų EP narių pagal šią išlaidų kategoriją gautas sumas. Tas pats pasakytina ir apie dienpinigius. Nors ombudsmenas palankiai vertina Parlamento pateiktą papildomą informaciją, jis mano, kad ši informacija neatsako į skundo pateikėjo, kuris norėjo gauti informaciją apie individualias sumas, kurias EP nariai gavo pagal šią antraštinę dalį, prašymą.

1.41 Kalbant apie Parlamento argumentą, kad atskleidus duomenis būtų galima daryti išvadas dėl Parlamento narių politinės veiklos ir jų informacijos šaltinių ir taip pažeisti jų nepriklausomumą, ombudsmenui neaišku, kokiomis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytais išimtimis Parlamentas siekia remtis šiuo klausimu. Jis abejoja, ar Parlamento argumentas apskritai yra svarbus taikant Reglamentą 1049/2001.

1.42 Tačiau net jei šis argumentas būtų laikomas svarbiu, Ombudsmenas nesupranta, kaip 1.39 dalies a ir b punktuose nurodytų duomenų atskleidimas galėtų turėti tokių pasekmių. Akivaizdu, kad EP nariai turi vykti į Briuselį ir Strasbūrą pagal savo įgaliojimus ir kad jie dalyvauja posėdžiuose šiose vietose, už kuriuos jie gauna dienpinigius. Be to, dauguma (jei ne visi) šių posėdžių yra vieši, o tai reiškia, kad kiekvienas galėtų įsitikinti, ar tam tikras EP narys keliavo į Briuselį ar Strasbūrą.

1.43 Todėl Ombudsmenas laikosi nuomonės, kad Parlamentas neįrodė, jog jo atsisakymas leisti susipažinti su duomenimis apie individualius mokėjimus už keliones į darbo vietas ir dienpinigių sumomis buvo teisiškai pagrįstas. Tai taip pat yra netinkamo administravimo atvejis.

1.44 Kalbant apie 1.39 dalies c punktą, ombudsmenas atkreipia dėmesį į tai, kad, patikrinus **MIME** duomenų bazę, paaiškėjo, jog šioje duomenų bazėje nėra jokios informacijos apie EP narių kelionių į kitas vietas nei Briuselis ir Strasbūras tikslą, pavyzdžiui, apie asmenų, su kuriais susitiko susiję EP nariai, pavardes. Vis dėlto jis pripažįsta, kad negalima atmesti galimybės, jog tam tikra duomenų bazėje esanti informacija neturėtų būti atskleista tiek, kiek to reikia EP narių veiklai ir jų informacijos šaltiniams apsaugoti. Tačiau Parlamentas nepateikė jokios konkrečios informacijos apie tokių duomenų pobūdį ir proporciją.

Bet kuriuo atveju neatrodo, kad Parlamentas būtų apsvarstęs galimybę iš dalies susipažinti su tokiais kelionės duomenimis. Šiuo atžvilgiu jis primena, kad iš jo atliktos **MIME** duomenų bazės

patikrinimo paaiškėjo, jog galima parengti įvairių lygių informacijos spaudinius. Pirmasis ombudsmeno atstovams pateiktos informacijos lygis apėmė suvestinius duomenis, suskirstytus į tokias antraštes kaip kelionės lėktuvu, *frais narai*, viešbučių išlaidos ir taksi mokesčiai. Detalesniame spaudinyje buvo parodytos kelionės datos ir vietos, taip pat naudotas ryšys.

Ombudsmeno nuomone, sunku suprasti, kaip apibendrinti pirmojo lygio informacijos duomenys galėtų leisti daryti išvadas dėl EP narių politinės veiklos ar jų informacijos šaltinių ir taip pažeisti jų nepriklausomumą.

1.45 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta pirmiau, Ombudsmenas daro išvadą, kad Parlamentas nepateikė įtikinamų priežasčių, kodėl jis negalėjo suteikti skundo pateikėjui bent jau bendrų duomenų apie EP narių keliones į kitas vietas nei Briuselis ir Strasbūras. Tai taip pat yra netinkamo administravimo atvejis.

1.46 Todėl Ombudsmenas daro išvadą, kad Parlamento išsamioje nuomonėje nepateikiamas tinkamas paaiškinimas, kodėl jis ir toliau atsisako suteikti skundo pateikėjui galimybę susipažinti su: 1) duomenimis apie mokėjimus, atliktus Parlamento nariams iš išmokų Parlamento padėjėjų išlaidoms kompensuoti, 2) duomenimis apie individualius mokėjimus Parlamento nariams už jų kelionę į Parlamento darbo vietas, 3) duomenimis apie individualias sumas, išmokėtas Parlamento nariams kaip dienpinigius, ir 4) apibendrintus duomenis apie išlaidų, kurias kiekvienas EP narys patyrė dėl kelionių į kitas nei Parlamento darbo vietas, kompensavimą. Taigi, kalbant apie šiuos bylos aspektus, ombudsmenas laikosi rekomendacijos projekte pateiktą netinkamo administravimo išvadą.

1.47 Jeigu ombudsmenas nemano, kad iš institucijos ar įstaigos, kuriai jis pateikė rekomendacijos projektą, gauta išsami nuomonė yra patenkinama, jis gali parengti specialų pranešimą Europos Parlamentui pagal Ombudsmeno statuto 3 straipsnio 7 dalį. Specialiojo pranešimo pateikimas suteikia Europos Parlamentui, kaip politiniam organui, kurio teisėtumą lemia tiesioginiai piliečių rinkimai ir kuris atlieka svarbų vaidmenį Sąjungos konstitucinėje santvarkoje, galimybę pareikšti poziciją dėl Ombudsmeno nuomonės ir išvadų visuotinės svarbos atvejais.

1.48 Ombudsmenas mano, kad ši byla iš tiesų yra pakankamai svarbi, kad būtų galima parengti specialų pranešimą. Tačiau iš išsamios Parlamento nuomonės matyti, kad šios nuomonės turinys yra intensyvių politinių diskusijų Parlamente rezultatas, todėl, pritardamas detaliai nuomonei, Parlamento biuras (kurio narius renka Parlamento nariai) veikia kaip Parlamento politinis organas. Be to, pagal Parlamento darbo tvarkos taisyklių 195 straipsnio 2 dalį negalima imtis jokių veiksmų dėl Ombudsmeno specialaus pranešimo be Pirmininkų sueigos, kuri taip pat yra ir Parlamento politinis organas, leidimo. Šiomis aplinkybėmis Ombudsmenas mano, kad nepateikus Parlamentui specialaus pranešimo dėl netinkamo administravimo, dėl kurio šiuo atveju buvo parengtas rekomendacijos projektas, nebūtų naudinga.

1.49 Kai Ombudsmenas nusprendžia, kad rekomendacijos projekto nesilaikymas nepateisina specialios ataskaitos pateikimo Parlamentui, jo įprasta praktika yra baigti bylą pateikiant kritinę pastabą. Tokiomis aplinkybėmis pateikta kritinė pastaba patvirtina skundo pateikėjui, kad

skundas buvo pagrįstas, ir informuoja atitinkamą instituciją ar įstaigą apie tai, ką jis padarė neteisingai, kad ateityje galėtų išvengti panašaus netinkamo administravimo.

1.50 Nagrinėjamu atveju šios išvados 1.27–1.46 punktuose pateikta analizė išsamiai paaiškina skundo pateikėjui, kiek ombudsmenas mano, kad jo skundas yra pagrįstas, ir motyvus. Be to, ombudsmenas, neviršydamas savo įgaliojimų, padarė viską, kas įmanoma, kad įtikintų Parlamentą gerbti skundo pateikėjo teisę susipažinti su dokumentais. Šiuo klausimu ombudsmenas primena, kad, priešingai nei Teisingumo Teismas, jis neturi įgaliojimų panaikinti Parlamento sprendimo atmesti skundo pateikėjo prašymą leisti susipažinti su dokumentais. Kalbant apie galimus būsimus prašymus dėl galimybės susipažinti su dokumentais, Ombudsmenas jau padarė viską, kas įmanoma, kad įtikintų Parlamentą taikyti Reglamentą 1049/2001, kaip jį išaiškino Pirmosios instancijos teismas byloje *Bavarian Lager*, kad būtų įgyvendintas skaidrumo principas.

1.51 Todėl Ombudsmenas mano, kad kritinė pastaba šioje byloje nepadeda pasiekti nei vieno tikslo, dėl kurio tokia pastaba paprastai pateikiama, kai išsami nuomonė dėl rekomendacijos projekto yra nepatenkinama, tačiau Europos Parlamentui nepateikiamas specialus pranešimas.

1.52 Tačiau Ombudsmenas primena, kad šiais metais atliktame tyrime (26) taip pat pabrėžiama, kad papildoma kritinių pastabų funkcija – stiprinti visuomenės pasitikėjimą ombudsmeno nešališkumu, parodant, kad ombudsmenas yra pasirengęs prireikus viešai pareikšti nepasitikėjimą Sąjungos institucijomis. Be to, ombudsmenas primena, kad, kaip nurodyta 1.9 punkte, skaidrumo principas yra gero administravimo principų, kurių laikymąsi ombudsmenas turi stengtis užtikrinti, dalis. Dėl šios priežasties Ombudsmenas mano, kad reikia kritiškai pabrėžti visuomenės nuomonę, kad Parlamentas siekė pateisinti savo atsisakymą visiškai sutikti su rekomendacijos ištaisyti netinkamą administravimą šiuo atveju projektu, remdamasis teisiniu aiškinimu, kuris silpnina skaidrumo principą ir kurį Pirmosios instancijos teismas atmetė *Bavarijos Lager* byloje.

2 Išvada

2.1 Ombudsmenas palankiai vertina tai, kad išsamioje Parlamento nuomonėje dėl rekomendacijos projekto pripažįstama, jog skaidrioje ir demokratinėje visuomenėje visuomenė turi teisę būti informuota apie Europos Parlamento nariams patikėtų viešųjų lėšų naudojimą. Ombudsmenė palankiai vertina tai, kad Parlamentas patvirtino aktyvią politiką savo interneto svetainėje skelbti informaciją apie įvairias išmokas, kurias turi teisę gauti EP nariai. Ombudsmenas taip pat atkreipia dėmesį į Parlamento pareiškimą, kad padėtis turėtų būti iš naujo įvertinta 2009 m. įsigaliojus naujam Europos Parlamento narių statutui, ir, kadangi šis pareiškimas yra Parlamento įsipareigojimas ateityje persvarstyti EP narių išmokų skaidrumą, jis taip pat jį palankiai vertina.

2.2 Kalbant apie Parlamento poziciją dėl skundo pateikėjo teisinių teisių pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001, Ombudsmenas su džiaugsmu pažymi, kad Parlamentas įgyvendino atitinkamą savo rekomendacijos projekto aspektą, susijusį su galimybe gauti bendroms išlaidoms kompensuoti skirtą išmoką.

2.3 Kalbant apie kitus rekomendacijos projekto aspektus, Ombudsmenas laikosi

rekomendacijos projekte pateiktų išvadų dėl netinkamo administravimo ir mano, kad būtina pateikti šią kritinę pastabą:

Ombudsmenas apgailestauja, kad Europos Parlamentas, remdamasis teisiniu aiškinimu, kuris silpnina skaidrumo principą ir kurį Pirmosios instancijos teismas atmetė *Bavarijos Lager* byloje, visiškai nesutiko su rekomendacijos dėl netinkamo administravimo šioje byloje projektu.

Todėl ombudsmenas užbaigia bylą.

Apie šį sprendimą taip pat bus informuotas Europos Parlamento pirmininkas.

Nuoširdžiai,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) OL L 145, p. 43.

(2) OL L 8, 2001, p. 1.

(3) „Galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais ir duomenų apsauga“, informacinis dokumentas Nr. 1, 2005 m. liepos mėn. Dokumentą galima rasti EDAPP interneto svetainėje (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/lang/en/pid/21> [Nuoroda]).

(4) OL C 27, 2007, p. 21.

(5) 2003 m. liepos 12 d. Sprendimas *Österreichischer Rundfunk ir kt.* (C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, Rink. p. I-4989).

(6) Skundas Nr. 655/2006/(SAB)ID (konfidencialu).

(7) 2003 m. liepos 12 d. Sprendimas *Österreichischer Rundfunk ir kt.* (C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, Rink. p. I-4989, 92 punktas).

(8) 2003 m. liepos 12 d. Sprendimo *Österreichischer Rundfunk ir kt., sujungtos bylos C-465/00, C-138/01 ir C-139/01*, Rink. p. I-4989, 92 punktas.

(9) Parlamentas rėmėsi Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Turco prieš Tarybą* (T-84/03, Rink. p. II-4061, 82 punktas).

(10) OL L 8, 2001, p. 1.

(11) OL L 145, p. 43.

(12) Žr., pvz., 2007 m. liepos 12 d. *Sprendimo Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 63 punktą.

(13) Žr., pvz., 2000 m. kovo 13 d. *Sprendimą Nyderlandai ir Van Der Wal prieš Komisiją* (C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 24 punktas).

(14) Žr. 2004 m. liepos 12 d. *Sprendimo Mattila prieš Komisiją*, C-353/01 P, Rink. p. I-1073, 30 punktą.

(15) *Sprendimo Österreichischer Rundfunk ir kt., sujungtos bylos C-465/00, C-138/01 ir C-139/01*, Rink. p. I-4989, 92 punktas.

(16) Šioje direktyvoje yra nuostatų, panašių į tas, kurios išdėstytos Reglamente 45/2001.

(17) Žr. ombudsmeno 2001 m. lapkričio 14 d. pranešimą „Atvirumas ir duomenų apsauga“ (<http://www.ombudsman.europa.eu/letters/en/20011114-1.htm> [Nuoroda]).

(18) Žr., pavyzdžiui, Ombudsmeno sprendimus bylose 1919/2005/GG (<http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/051919.htm>) [Nuoroda] ir 3269/2005/TN ([š](#) [Nuoroda]).

(19) „Galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais ir duomenų apsauga“, Informacinių dokumentų serija Nr. 1, 2005 m. liepos mėn. Dokumentą galima rasti EDAPP interneto svetainėje (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/lang/en/pid/21> [Nuoroda]).

(20) Byla T-194/04 *Bavarian Lager Co. Ltd prieš Komisiją*, 2007 m. lapkričio 8 d. sprendimas, dar nepaskelbtas.

(21) Šiame laiške atsakoma į 2002 m. rugsėjo 30 d. Europos ombudsmeno laišką Europos Parlamento ir Komisijos pirmininkui, kuriame išreiškiamas ombudsmeno susirūpinimas dėl to, kaip netinkamai interpretuojama Direktyva 95/46/EB ir Reglamentas 45/2001 dėl asmens duomenų tvarkymo, nes kyla pavojus, kad gali būti pažeistas atvirumo principas ir galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais.

(22) C-28/08 P, *Komisija prieš Bavarian Lager*. Žr. 2008 m. kovo 29 d. OL C 79, p. 21 [Nuoroda].

Sprendimo 120 punktas .

Sprendimo 109 punktas .

(25) Parlamento sprendimas „dėl 2005 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo, I skirsnis – Europos Parlamentas“, priimtas 2007 m. balandžio 24 d. plenarinėje sesijoje.

(26) Žr. tolesnių veiksmų, kurių institucijos ėmėsi atsižvelgdamos į 2006 m. Ombudsmeno pateiktas kritines pastabas ir tolesnes pastabas, tyrimo p. 6, kurį galima rasti Ombudsmeno interneto svetainėje: <http://www.ombudsman.europa.eu/followup/en/default.htm> [Nuoroda].